

5 PLANETHIERARKIEN

5.1 Inledning

¹Mänskligheten utgöres av individer, vilka genom förvärv av kausalhölje (47) övergått från djurriket till människoriket (från tredje till fjärde naturriket).

²Vår planets hierarki består av individer, som genom förvärv av essentialhölje (46) övergått från fjärde till femte naturriket.

³I planethierarkien finnas fyra grader: individer med höljen och full medvetenhet i världarna 46, 45, 44 och 43. De i världarna 46 och 45 räknas till femte naturriket, och de i världarna 44 och 43 till sjätte naturriket eller första (lägsta) gudomsriket. I femte naturriket ha individerna sin monad centrad i andratriaden, i sjätte naturriket i tredjetriaden. Femte naturriket utgöres av kausaljag, essentialjag (46-jag) och superessentialjag (45-jag). Sjätte naturriket består av 44-jag och 43-jag.

⁴Hierarkien dväljes i världarna 43–46, varav värld 46 tillhör planetsystemet och världarna 43–45 hela solsystemet. De som ha arbete med planetariska evolutionen, ha emellertid en fast förankring i planetens fysiska värld (49:1). Detta gäller såväl planethierarkien som planetregeringen.

⁵Planetregeringen består av individer tillhörande andra (36–42) och tredje (29–35) kosmiska riket och kan vid behov rådfråga dem i fjärde (22–28). Alla dessa riket äro stadda i utveckling. Alla sträva att undan för undan aktivera medvetenheten i närmast högre atomslag. Med varje högre slag av medvetenhet ökas kapaciteten i fantastisk skala. En planethärskare behöver en hel planet för att på ändamålsenligt sätt få utlopp för sin kapacitet (full suveränitet inom 21 dimensioner). Svårighetsgraden av problem, som de därvid ha att lösa, ökas med varje högre atomvärld. Dessutom ha de att fylla olika funktioner beträffande lägre världars och rikens tre verklighetsaspekter, särskilt i avseende på utvecklingen och förutsättningarna härför. Allt detta sker i enlighet med Lagen (inbegreppet av samtliga natur- och livslagar i de olika världarna).

⁶Denna process kan beskrivas på olika sätt, beroende på vilken av tillvarons tre aspekter (materie-, rörelse- eller medvetenhetsaspekten) man vill utgå ifrån. För den vetenskapligt orienterade är materieaspekten den naturligaste och i övrigt för alla lättast begripliga. Människorna, särskilt västerlänningarna, äro så okunniga om rörelse- och medvetenhetsaspekterna även i mänskliga världarna, att allt tal om högre materievärldars högre slag av medvetenhet endast blir missförstått. Vi få nöja oss med det faktum, att från och med värld 46 (essentialvärlden) individens medvetenhetsexpansion innebär subjektiv och objektiv allvetenhet i denna värld och lägre världar, med gemensam delaktighet i alla varelsers medvetenhet och möjlighet till fullständig kunskap om dessa världars förflutna. De försök människan gjort att begripa detta ha alltid urartat i fantasispekulationer. Det som ligger över möjlig mänsklig erfarenhet, förblir ofattbart, ehuru det för känslotänkandet ger tillfällen till extatiska utsvävningar, så kärt för mystiker och yogier.

⁷Essentialenergien (46) yttrar sig såsom dels enhetssträvan ("kärlek"), dels visdom. Kärleken är det som förenar planethierarkien med mänskligheten. Visdomen förenar hierarkien med planetregeringen. Detta är förklaringen varför "kärleken är vägen till gud".

⁸Planethierarkien får direktiv från planetregeringen, som sorterar under solsystemregeringen, som i sin tur lyder under den kosmiska organisationens allt högre gudomsriken.

⁹Hierarkien är indelad i sju departement, och individerna i hithörande världar tillhöra något av dessa sju. Varje departement arbetar med sitt speciella slag av rörelse och medvetenhet.

¹⁰Materie-energi-medvetenhetsströmmarna från departementen 1, 4 och 5 äro de viktigaste för människans mentala utveckling på nuvarande utvecklingsstadium, 2 och 6 för hennes emotionala, 3 och 7 för hennes fysiska liv.

¹¹I alla högre naturriken är varje individ en utpräglad egenart. Enheten bestäms av

lagenligheten, förutsättningen för den absolut friktionsfria harmonien. Utan kunskapen om Lagen och förmågan av exakt lagtillämpning skulle kosmos urarta i kaos.

¹²Alla i planethierarkien äro livets tjänare i den planet de tillhöra. Deras uppgift är att övervaka individernas medvetenhetsutveckling, monadernas transmigrasjon från rike till rike, ge människorna all den kunskap de behöva för sin utveckling på sin nivå. Det låter kanske enkelt för dem som äro aningslösa om, huru många faktorer, som därvid måste tagas hänsyn till. Det lönar sig icke för livsokunniga att komma med böner eller krav. När individen gjort sitt, vilket han sällan gjort, kan han med visshet räkna på att han också får sitt. Ingen människa har möjlighet att komma med förslag till en bättre livets ordning. Den kosmiska organisationen arbetar med ofelbar precision efter alla tillvarons natur- och livslagar.

¹³Nästan alla tillhörande planethierarkien finnas inkarnerade i mänsklig organism. Om detta är mänskligheten ovetande. De ge sig icke tillkänna, ty därmed skulle deras livsuppgift äventyras. Mänskligheten är för primitiv för dylik kunskap. När en tongivande minoritet är tillräckligt talrik för att kunna förstå deras mission och inse deras omistliga betydelse för mänskliga medvetenhetsutvecklingen, för fortsatt civilisation och kultur, så att den kan hålla okunnighet, barbari och övrig primitivitet inom skrankor, kunna de framträda på nytt, som i Atlantis.

¹⁴Redan i Atlantis sökte planethierarkien förmå människorna förvärva attraherande emotionalmedvetenhet. Ännu efter femtio tusen år har mänskligheten icke kommit längre. Så nog går det långsamt med medvetenhetsutvecklingen.

¹⁵Planethierarkien är för närvarande sysselsatt med att förbereda sitt återframträdande. Den uppmanar därför alla sina lärjungar att sprida vetskapen om dess existens. Den vetskapen har sin stora betydelse, ty den inriktar mänsklighetens längtan efter "hjälparen i nöden" på ett konkret mål och en existerande faktor i tillvaron.

¹⁶I det följande lämnas några kortfattade uppgifter om planethierarkien, dess organisation, dess uppgift att ge människorna kunskap om verkligheten och livet (mänsklighetens enda möjlighet att få verklig kunskap) och att hjälpa människorna att själva aktivera de olika slagen av övermedvetenhet.

5.2 Allt utvecklas

¹Liv är förvandling, ständigt nya slag av erfarenheter i nya livssammanhang. Stillastående, kristallisation hämmar medvetenhetsutvecklingen. Förändring ger tillfällen till frigörelse från det på lägre nivå.

²Alla utvecklas, alla även i högre riken. Planethierarkien av i dag vet mer än den visste för en zodiakepok sedan. Den har själv förvärvat större insikt i världarna 43–46. Den har också lärt ännu mer om mänskliga evolutionen, om mänsklighetens möjligheter att missförstå allt mer.

³Även inom planethierarkien finns det två kategorier: forskare, som fördjupa kunskapen om sina världar, och lärare, som delge lärjungar allt mer av den kunskap som de äro i stånd att mottaga, de lärjungar som vilja förstå allt mer, även för att själva bli allt dugligare lärare. Vad forskarna finna kommer givetvis övriga till godo.

⁴Man bör ha klart för sig att ingen utan vidare födes lärare. Det räcker icke med att själv begripa och förstå. Det är en särskild förmåga att få andra att begripa, att kunna undervisa så, att "även en idiot kan begripa". Den förmågans förvärv kräver många inkarnationer. De flesta ha väl erfarenhet av lärare, som saknade den förmågan, av andra som kunde ge perspektiv, ge sammanhang, sätta in ämnet i levande verkligheten, göra det spännande som en detektivroman.

⁵Allvetenhet om och i en värld måste envar själv förvärva eller, ifall den meddelats av andra, själv efterpröva. Astrologer i hierarkien fastställa inkommande vibrationer från zodiaken, planeterna och även utanför liggande solsystem. Det tillhör planethierarkiens uppgifter att använda dessa energier för lägre rikens evolution (med allt vad ordet "evolution" innebär).

⁶De som inom planethierarkien förvärvat 42-medvetenhet, ha sju möjligheter att välja på för

fortsatt medvetenhetsutveckling, motsvarande de sju kosmiska departementen.

⁷Vårt solsystem bildar ett kosmiskt klot i förening med sex andra solsystem. Valet av departement avgör vilket av dessa sex 42-jaget väljer. Föredrar han att stanna i sitt eget solsystem, övergår han automatiskt till planetregeringen eller såsom "neofyt" till solsystemregeringen.

⁸De tre högsta kosmiska rikena (atomvärldarna 1–7, 8–14, 15–21) kunna saklöst lämnas utanför alla utredningar, eftersom icke ens planethierarkien vet mer om dem än att de finnas till och äro grunderna för och orsakerna till kosmiska manifestationen. De individer, som uppnått dessa rikena, ha ingen kontakt med dem i solsystemets världar (43–49). De fylla inga funktioner i de fyra lägsta kosmiska rikena (22–28, 29–35, 36–42, 43–49).

5.3 De sju parallelelutionerna och hierarkierna

¹Det finns två andra huvudslag av hierarkier, en för materieaspekten och en för rörelseaspekten. Till deras förfogande stå miljarder evolutionsväsen på olika utvecklingsstadier på de olika parallella evolutionsvägarna. Det är endast den fronderande mänskligheten, som till sin egen skada vägrar deltaga i evolutionsarbetet och som gjort livet i fysiska världen till det helvete det är.

²Monadernas (uratomernas) evolution försiggår i sju parallella evolutionsströmmar, av vilka den som går genom människariket är en. Eftersom varje evolutionsström har sin övervakande hierarki, finns det sju planethierarkier, om man till hierarki räknar de monader som blivit essentialjag, förvärvat 46-medvetenhet, ingått i femte naturriket. Uppgifter föreligga om endast två av dessa sju evolutionsvägar: den mänskliga och devaevolutionen. Den planethierarki, som omnämns i esoteriken, övervakar den mänskliga evolutionsströmmen, medvetenhetsutvecklingen i de fyra lägsta naturrikena.

³Samtliga sju omnämnda hierarkier lyda under planetregeringen, som alltså är gemensam för alla inom planeten. Hierarkierna äro exekutiver, som arbeta efter direktiv från planetregeringen.

⁴Planethierarkiens verksamhetsområde faller inom medvetenhetsaspekten, avseende medvetenhetsutvecklingen hos individ, nation, ras, ävensom i lägre naturriken. De uppgifter, som falla inom skördelagen, tillhöra devahierarkien (devaernas evolution inom vårt planetsystem, omfattande c:a 200 miljarder individer mot mänsklighetens 60). Dess uppgifter tillhöra materie- och rörelseaspekterna. Den har mänskligheten ingen möjlighet att kontakta.

⁵Planethierarkien kallas så till skillnad från de "hierarkier" mänskligheten ibland roar sig med att hitta på.

⁶Augoeides och Protogonos tillhöra devaevolutionen men samarbeta med planethierarkien.

⁷Nirmanakaya är en gemensam beteckning på en serie allt högre väsen (de lägsta äro essentialjag, 46), som ha till uppgift att nerdimensionera de kosmiska energierna till systemiska och planetariska. De tjänstgöra (för att använda tekniska termer) såsom "transformatorer" och "ackumulatorer". De befatta sig icke med individer eller deras medvetenhetsutveckling. Naturligtvis har obotliga mänskliga tilltagsenheten och tilltron till egen omdömesförmåga (att hugskott och fantasier överensstämna med verkligheten) fantiserat ihop allsköns ovederhäftigheter om dem som om allting annat.

5.4 En fulländad organisation

¹Planethierarkien är en fulländad organisation. Därmed menas att envar vet sin plats utan "utnämningar". Där ges inga order, därför att dylika icke behövas. I konferenser diskuteras en allmän plan (varvid alla framlägga sina synpunkter), tills samtliga äro på det klara med vad de ha att göra. De principer, som automatiskt följa ur livslagarna, äro självklara. Uppstå frågor, som kräva högre insikt, erhållas svaren omedelbart. Annat erforderligt vetande kan inhämtas bland annat ur högre jagens undermedvetenhet utan att dessas uppmärksamhet tas i anspråk. Den

gemensamma kunskapen i varje värld finns i dess klotminne. Ett 45-jag kan ögonblickligen få veta allt han icke vet om allt i världarna 45–49. Värld 45 är lägsta gemensamma värld för alla planeterna i solsystemet.

²Planethierarkien är indelad i sju departement i femte naturriket och tre departement i sjätte riket. Detta gäller emellertid endast om dem som fylla speciella funktioner i samband med organisationens verksamhet. I själva verket finnas representanter för samtliga sju departement i alla hierarkiens världar.

³Bästa analogien beträffande planethierarkiens organisation är sju centrala ämbetsverk med tillhörande underavdelningar ("kanslibyråer") bestående av ämbetsmän av olika grader.

⁴Dessa sju ämbetsverk äro i vissa avseenden självständigt arbetande på evolutionen (i biologiskt och i medvetenhets hänseende) men lyda i andra avseenden under planetregeringen, som övervakar det hela och tid efter annan lämnar erforderliga direktiv att i detalj utarbetas i ämbetsverken.

⁵Motsvarande gäller för den kosmiska organisationen med dess sex allt högre slags regeringar. Hela vår kosmos är sedan länge en fulländad organisation.

⁶Planethierarkiens 2dra departement kallas vanligtvis undervisningsdepartementet. Därmed avses icke vad folk tror höra till skola eller universitet utan alla försök att bibringa mänskligheten verklighetsideer (platonska ideer), esoterisk kunskap.

⁷I planethierarkien försiggår en fullständig omläggning av denna organisation. 45-jagen kunna icke i fortsättningen som hittills åtaga sig nybörjare. Man förutser en omfattande inkarnation i västerlandet av individer på humanitets-, kausal- och essentialstadierna. Dessa gamla lärjungar få till uppgift att bli lärare för aspiranter, vilkas antal kommer att ökas i samma mån esoteriken blir beaktad och närmare studerad. Man får på detta sätt ett esoteriskt "universitet" i stället för de gamla kunskapsordnarna. I detta sammanhang må påpekas, att de indiska yogaskolorna, som förestås av olika slags yogier, icke tillhörde de esoteriska kunskapsordnarna, varför deras yoga-filosofi aldrig överensstämde med de kunskapssystem som lärdes i planethierarkiens ordnar, instiftade av essentialjag.

5.5 *Planethierarkiens medvetenhet*

¹Planethierarkien är allvetande inom solsystemet. Den väntar med oändligt tålmod på att mänskligheten skall ha utvecklats därhän, att den förverkligat universella broderskapet, viljan till enhet, övervunnit hatet och arbetar för medvetenhetsutvecklingen. När detta skett, står all dess kunskap till mänsklighetens förfogande. Innan dess, sålänge människorna förblindade sträva efter rikedom, ära och makt etc., komma de alltid att missbruka sin makt (envar efter sina möjligheter), och sålänge får mänskligheten leva i skenet, vandra i mörkret.

²Planethierarkien har tillräcklig erfarenhet av hur omöjligt det är att ge makt åt någon som icke förvärvat enhetsmedvetenhet (46). Det räcker icke med kunskap om Lagen, ty den åsidosättes alltid, sålänge individen icke lever för att tjäna det hela. Det räcker icke med att tjäna ett ideal, en idé, en kyrka eller något som är en del av det hela.

³Planethierarkiens medlemmar äro medvetna om sin delaktighet i allmedvetenheten och betrakta allt tal om individuell medvetenhet såsom bevis på livsokunnighet. Själva jagmedvetenheten är för dem ingenting annat än självidentitet. Det finns ingen isolerad medvetenhet. Fordringarna för inträdet i deras hierarki skärpas ständigt, allteftersom allt fler människor nå kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna. Även hos dessa människor ökas automatiskt förståelsen för alla livsföreteelser. Icke heller i hierarkien finns något stillastående. Liksom platonska idévärldens ideer ökas i och med att allt fler kausaljag tillföra den sina erfarenheter, så också i högre världar. Själva kosmiska totalmedvetenheten är ingenting annat än alla monaders samfälliga erfarenhet, som ju ständigt måste ökas, ju längre kosmos består, berikas med allas individuella uppfattningar.

⁴Beträffande det existerande och det förflutna äro 45-jag och högre jag ofelbara. Men beträffande framtiden och dess möjligheter kan även planethierarkien göra felberäkningar. Detta framgår också av att inom hierarkien ofta råda olika uppfattningar om lämpligheten av önskvärda åtgärder. Vad som omöjliggör exaktheten är frihetslagen och oberäkneligheten i individernas åtgöranden. Vore allting determinerat, som många filosofer trott, så skulle misstag vara omöjliga.

⁵Planethierarkiens förutberäkningar av framtiden äro grundade på kunskapen om det förflutna, det i nuet existerande och de kosmiska departementsenergierna, som under en zodiakepok ska genomströmma planeten, och vad som skall förverkligas med dessa.

5.6 Planetregeringen

¹Vår gud är planethärs karen i spetsen för planetregeringen. Frånsett arbetet på egen medvetenhetsutveckling övervakar denna planetens materieomsättning, de sex naturrikenas medvetenhetsutveckling, livslagarnas ofelbara tillämpning. Individerna i alla riken ha att själva lösa sina problem enligt lagen för självförverkligande och övervakas av miljarder tillhörande devolutionen, vilka utvecklas genom detta arbete. De förvalta vad människorna beträffar såväl ödeslag som skördelag. Hela denna organisation arbetar enligt natur- och livslagar, vadan godtycke och orättvisa äro absolut uteslutna. Det torde framgå härav, att gängse gudsbegrepp äro okunnighetens fantasikonstruktioner.

²Planetregeringen anpassar de kosmiska energierna (de sju kosmiska departementens energier) till planetariska behov och mycket ofta efter inhämtande av förslag från planethierarkien. Både planetregering och planethierarki äro evolutionsriken, som utvecklas genom erfarenheter och bearbetning av dessa, genom förvärv av egenskaper och förmågor i och för uppnående av högre riken, genom förvärv av kunskap om högre rikens lagar och felfri tillämpning av lägre rikens lagar.

³Att sannolikheten är en lag, torde vid första påseendet te sig överraskande för dem som äro okunniga om tillvarons ackommodationslagar, men är oundvikligt i samband med medvetenhetsutvecklingens lag, som innebär relativ ofullkomlighet i alla riken utom det allra högsta.

⁴Såväl planetregeringen som planethierarkien kunna betraktas såsom energicentra, från vilka energier strömma ner genom de lägre världarna. Planetregeringens energier äro kosmiska och interplanetariska, och de omhändertas av planethierarkien för planetariskt bruk. De från regeringen mottagna energierna avse rörelseaspekten, energiaspekten, viljeaspekten, den drivande kraften i skeendet och hos individerna. De möjliggöra för individer i lägre riken att bruka dynamis, vars absoluta energi måste nerdimensioneras genom de olika världarna för att icke verka förintande och upplösande på materiesammansättningen. Såsom fri energi verkar dynamis destruktivt.

⁵För att kunna ingå i planetregeringen fordras förvärv av kosmisk medvetenhet. Därmed menas lägst 42-medvetenhet. Att 43-jag ha obehindrat tillträde till regeringen i och för ständiga överläggningar, är givet.

⁶Planetregeringens medlemmar kunna tillhöra tre olika kosmiska riken (22–28, 29–35, 36–42), alltså högst 22-jag och lägst 42-jag. Om deras funktioner ha vi lyckligtvis icke fått veta något, ty dels sakna vi alla möjligheter att begripa någon av dessa, dels skulle den outrotliga, inbiliska mänskliga fantasispekulationen som alltid idiotisera det hela.

⁷Vad höljena äro för människan (tillfällen att lära), är planeten med dess världar och dessas innehåll av naturriken, parallellrevolutioner etc., för planetregeringens medlemmar. Ehuru envar av dessa har sin speciella funktion, tillgodogöra de sig varandras erfarenheter. Med funktion förstås fulla användningen av egna förmågorna i pågående livsprocesser. De förvärva därmed förutsättningar för att fylla allt större uppgifter i kosmiska manifestationsprocesserna. Genom att mottaga ”energierna” från högre kosmiska riken och ändamålsenligt använda dem tillgodogöra de sig också deras ”natur”. Det är genom att tjäna som de förvärva allt större insikt och förmåga. Det

är en sak lärjungen lär sig inse.

⁸På grund av den oerhörda makt svarta logen utövar genom fortgående idiotisering av mänskligheten (inom religion, filosofi och vetenskap för att icke tala om politik) och mänsklighetens nödläge på gränsen till självförintelse av allt fysiskt liv ha de 43-jag, som blivit 42-jag, på uppmaning av planethärs-karen beslutat sig för att ingå i regeringen och stanna där, tills ”krisen” övervunnits och planethierarkien fått möjlighet att åter framträda såsom ledare av evolutionen på vår planet.

⁹43-jagen ha att förvärva medvetenhet i ytterligare 42 kosmiska världar. Men det betyder icke att de skulle vara mindre skickade för sin uppgift inom planet och solsystem. De äro fullt kompetenta att felfritt bedöma alla förhållanden inom sitt verksamhetsområde. Deras okunnighet har avseende på kosmiska förhållanden, och det är en helt annan sak. Som regel gäller inom kosmiska organisationen, att ingen anförtros en funktion, som han ej är fullt kompetent att bedöma. Därtill kommer att övervakningen genom hela serien allt högre jag omöjliggör varje misstag.

¹⁰Man har i teosofiska litteraturen dumt nog diskuterat (det för övrigt misslyckade uttrycket) ”Buddhas misstag”, omnämnt i Blavatskys *Secret Doctrine*. Det var intet misstag begånget på grund av okunnighet eller oförmåga. Det var ändring av ett beslut – att stanna kvar i planeten i stället för att lämna den för andra uppgifter. Sådant vållar omläggning av även andras planer och anses ”otillbörligt”. För det få vi människor emellertid vara tacksamma.

¹¹De individer, som blivit manifestlag (43-jag) och därmed förvärvat full subjektiv och objektiv medvetenhet i solsystemets världar, lämna i regel vårt solsystem vid förvärv av 42-medvetenhet (lägsta slag av kosmisk medvetenhet).

¹²Planethierarkien har ibland kallat solsystemvärldarna 43–49 för ”kosmisk-fysiska”, 36–42 för ”kosmisk-emotionala”, 29–35 för ”kosmisk-mentala”, dels i brist på andra beteckningar för dessa världar, dels för existerande analogier och relationer. Det är kanske uppsnappandet av dylik term och vanliga förvrängningen, som gjort att folk börjat svamla om att de förvärvat ”kosmisk medvetenhet”, när de blivit klärvoajanta (förvärvat emotional objektiv medvetenhet i 48:4-7).

5.7 Planethierarkien i det förflutna

¹”De gamle” (de invigda) kallade planeten Venus för dels ”morgonstjärnan” (icke aftonstjärnan), dels ”Lucifer” (han som bringade ”ljuset”, kunskapen till vår planet). På solsystemregeringens order fick planetregeringen på Venus avstå några av sina medlemmar, vilka fingo övertaga skötseln av vår planet, när biologiska evolutionen nått så långt, att ”apmänniskans” hjärna kunde börja mentaliseras. Det var för 22 miljoner år sedan. Det omedelbara resultatet därav var att aporna kunde börja kausalisera (genom förvärv av kausalhölje övergå från tredje till fjärde naturriket). Förutsättningen för överflyttningen var givetvis att Venus var oerhört långt före Tellus i utvecklingshänseende. I själva verket är mänskligheten på Venus den enda i solsystemet som i denna eon avslutar sin utveckling.

²Femte naturrikets individer måste naturligtvis ha förefallit mänskligheten i Lemurien och Atlantis vara ”gudar”. En rest av denna syn går igen i talet om ”guds rike”, som kommer, när en gång ”övermänniskorna” i planethierarkien åter framträda.

³I sin otroliga dårskap och förmätenhet fördrev mänskligheten planethierarkien, som hade till uppgift att hjälpa människorna med deras problem: statliga, sociala, ekonomiska etc., problem mänskligheten alltid kommer att misslyckas med, tills den bekvämar sig att återkalla sina verkliga ledare. Sedan dess har planethierarkien kunnat hjälpa endast genom ofullkomliga mänskliga redskap, vilka också de förkastats. Alltjämt fortsätter den att hjälpa på de sätt som står den till buds: överförande av ideer till härför mottagliga hjärnor. Att många av dessa trott sig själva vara upphovsmän till sina mer eller mindre geniala ideer, är ju endast bevis på den totala livsokunnigheten.

⁴All verklig kunskap om tillvaron utöver synliga världen är en gåva av planethierarkien.

⁵Kunskapsordnar instiftades sedan planethierarkien (som i Atlantis utgjorde det "högre prästerskapet") fördrivits av den elit som utbildats i planethierarkiens tempelskolor. Det visade sig, att den kunskap som ger makt (kunskapen om rörelseaspekten) missbrukas av alla som äro i stånd att bruka den för egen del. Detta maktbegär förstärks av fruktan, ärelystnad, girighet, avund och hämndlystnad (hatets starkaste yttringar). Talet om "synd mot den helige ande" har som alltid förvrängts av teologerna. Därmed avsågs "hatet i alla dess livsytringar". (D.K.)

⁶Den relativt ofarliga delen av esoteriska kunskapen (om materie- och medvetenhetsaspekterna) har alltsedan år 1875 fått offentliggöras. Man skulle ha trott, att mänskligheten med tacksamhet skulle mottagit denna "uppenbarelse". I stället har den mötts med frenetiskt motstånd från alla dem som nöjt sig med något av fiktionssystemen, trots dessas insedda otillräcklighet. Man har icke ens brytt sig om att undersöka hylozoikens verklighetshalt och förklaringsmöjligheter.

⁷Endast de som varit invigda i någon av planethierarkiens esoteriska kunskapsordnar, ha haft vetenskap om planethierarkiens existens. Av den esoteriska kunskapen ha alltsedan år 1875 undan för undan allt fler fakta fått komma till allmänhetens kännedom. Tyvärr gjorde författare, inkompetenta för uppgiften, försök att sammanställa dessa från början alltför få fakta till system. Följden blev en serie exposeer, som av lika omdömeslösa läsekretsar, envar förlitande sig på sin auktoritet, dogmatiserats och givit upphov till det vanliga sektväsendet.

⁸Förvillande har också varit att beteckningen esoterik, alltsedan den blev bekant, utnyttjats att förgylla allsköns religionsfilosofiskt kvasi. Många slags mystiker och ockultister kalla sig numera för esoteriker, ehuru därmed från början avsågos endast de som ha esoteriska kunskapen (hylozoiken) latent och vid dess studium omedelbart inse dess överensstämmelse med verkligheten.

⁹Planethierarkien har givetvis icke inskränkt sig till att inrätta kunskapsordnar för eliten. Dess medlemmar ha också gjort flerfaldiga försök att skänka mänskligheten livsåskådningar, avpassade efter rådande allmänna föreställningssätt, i avsikt att orientera i livet och fastställa normer för ändamålsenligt handlande och för friktionsfri sammanlevnad. Dessa åskådningar ha av tilltagsna "andliga ledare" satts i system och av de makthavande gjorts till de företeelser vi kalla religioner.

¹⁰Religionshistorien visar, hur dessa orienteringssystem utformats till orubbliga heliga dogmsystem med oerhörd makt över en livsokunnig mänsklighet på lägre emotionalstadiet. Den visar, hur nästan omöjligt det varit att utmönstra insmugna missuppfattningar, hur orimliga de än varit, hur de än stridit mot sunt förnuft och enklaste humanitet.

¹¹Buddhismen har i många avseenden missförstått Buddhas lära. Islam är i många avseenden misstolkning av Muhammeds lära. Men ingen religion har så grundligt misstolkat sin upphovsmans lära som kristendomen. Buddha varnade, naturligtvis utan resultat, för de skrifter människorna kalla "heliga". De ha varit mänsklighetens förbannelse.

¹²Buddhismen var första försöket att mentalisera religionen. Allt föregående (t.ex. taoismen) tillhörde mystiken. Christos-Maitreya betjänade sig av de kosmiska vibrationerna från zodiak-konstellationen Fiskarna för att få till stånd förbindelseled mellan det emotionala (typiska öte departementet) och det essentiala (2dra). Att både Buddha och Christos misslyckades med sina försök, visar religionshistorien den som äger tillräcklig förståelse.

¹³I vår tid gjordes ett nytt försök (Blavatsky 1875) att väcka intelligentian, som vid den tiden allmänt började inse filosofiens (mänskliga intellektets) oförmåga att lösa "världsgåtan". Men den förenade, ursinniga attacken från teologers, filosofers och vetenskapsmäns sida omintetgjorde även detta försök. Emellertid har planethierarkien bestämt sig för att låta hela klaner av gamla invigda inkarnera och för att själv upptaga kampen mot satanisterna, som hittills fått så gott som suveränt vara herrar i fysiska och emotionala världarna. Mänskligheten skall icke längre behöva vandra i mörkret. Kunskapen om verkligheten skall tillhandahållas sökarna, så att ingen längre behöver förbli ovetande om att sådan kunskap finns att tillgå. Satanisterna göra visserligen ett desperat försök att hejda förkunnelsen, men även om kampen blir långvarig, så är utgången given,

sedan planethierarkien beslutat sig för att sätta in alla sina krafter i den fruktansvärda kraftmätningen.

¹⁴Inför vår tids totala desorientering i kunskapshänseende och det kaos som hotar utan motstycke i historien och gällande hela mänskligheten har planethierarkien allvarligt övervägt möjligheten att åter framträda, ifall erforderliga förutsättningar kunna åvägbringas. Efter c:a tolv tusen år gör planethierarkien nya förberedelser för att återvända. De antydningar om dessa gamla planer, som gjordes i gnostikernas esoteriska kunskapsorden, missuppfattades som allting annat och ledde till legenderna om "Kristi snara återkomst", om "domens dag", om "tusenåriga riket" och andra galenskaper.

¹⁵Förutsättningarna för planethierarkiens nya framträdande äro i korthet att den blir välkomnad av den intellektuellt tonangivande mänskligheten, som givetvis insett hylozoikens ideologiska suveränitet och vidtagit erforderliga planetariska åtgärder. Mänskligheten har då nått sokratiska insikten, liksom insikten att den är oförmögen att "sköta sina egna affärer".

¹⁶Oundvikligen kommer den dag då esoteriska kunskapen allmänt inses vara enda förnuftiga arbetshypotesen. Planethierarkien kan återkomma, när esoteriker finnas i varje nation, i varje politiskt parti, i varje social grupp, i varje religiös sekt. När denna insikt blivit tillräckligt allmän, följer därav en allmän opinion. "Guds rike" kommer med att planethierarkien på nytt kan framträda.

¹⁷Det bör kanske påpekas, att planethierarkien alltid funnits i fysiska världen. Den har icke behövt, som många förmodat, draga sig tillbaka till någon himmel för att därifrån iakttaga mänskligheten på den lidandesväg den valt att vandra. Alla högre världar finnas i vår planets fysiska värld. Var någonstans planethierarkien dväljes, förblir obekant för obotliga nyfikenheten. Det räcker med försäkran, att den är absolut oåtkomlig för objudna gäster. Att judarna efter hemkomsten från Babylon lade beslag på både kosmiske allfadern och planetens konung för egen räkning, må noteras. Vistelseorten (den obekanta) döptes till himmelska Jerusalem, och konungen erhöll namnet Melkisedek.

¹⁸Planethierarkien har också vidtagit omfattande förberedelser för att om möjligt väcka mänskligheten till insikt om värdelösheten av dess illusions- och fiktionssystem och utveckla erforderligt sunt förnuft. Den låter hela klaner på humanitetsstadiet inkarnera för att i så många avseenden som möjligt orientera i verkligheten.

5.8 Planethierarkiens uppgifter

¹Planethierarkien har sina uppgifter (sina "planer") beträffande medvetenhetsaktiveringen i de fyra lägsta naturrikerna. Planetregeringen övervakar alla tre aspekterna inom planeten. Solsystemregeringen har motsvarande uppgift beträffande alla planeter och dessas ömsesidiga påverkan på varandra. Ju högre rike, desto mer omfattande äro givetvis "planerna".

²Tellus, denna "sorgens planet", bereder dem särskilda bekymmer. Fysiska och emotionala världarna äro i de svartas våld, och mänskligheten lyssnar mer än villigt till den röst som förkunnar att jordens härlighet är det enda att stå efter, blind för livets mening, aningslös om att den i onödiga inkarnationer ständigt skall jaga efter samma chimärer, okunnig om och likgiltig för sin medvetenhetsutveckling. När skall mänskligheten vakna upp, inse sin dårskap att ha fördrivit de enda som äga förutsättningar för att skänka verklig kunskap om verkligheten, lösa de problem som mänskligheten aldrig kan lösa, vara de sanna vägvisarna ut ur labyrinten? I tolv tusen år har planethierarkien väntat på att få återvända för att hjälpa en desorienterad mänsklighet och befria den från de svarta makter som förblinda den.

³Hela evolutionen möjliggöres genom högre rikens arbete. Utan planethierarkiens ingripande i monadernas medvetenhetsutveckling (på en planet som vår med monader med repellerande grundtendens) skulle denna utveckling taga oberäkneligt antal eoner i anspråk under ständigt nya förintelsekatastrofer à la Lemurien och Atlantis. Från den synpunkten är det alltså berättigat att

tala om "guds nåd".

⁴De energier, som vi behöva för vår utveckling, strömma ner till mänskligheten genom planethierarkien, eftersom dennas uppgift består i att övervaka medvetenhetsutvecklingen på vår planet. Det är från planethierarkien vi få alla fakta om verkligheten och livet.

⁵De energier, som erfordras för livets bestånd, biologiska evolutionen etc., få vi genom planetregeringen.

⁶Gudsbegreppet var försöket att bibringa en primitiv mänsklighet denna insikt, att det är högre makter, som forma och upprätthålla vårt synliga universum med allt vad däri är. Att detta begrepp sedan sataniserats och religionernas orimlighet kunnat godtagas, vittnar ju endast om mänsklighetens totala brist på kunskap om verkligheten och livet, brist på sunt förnuft.

⁷Alla ideer, som föra mänskligheten framåt, äro hierarkiska ideer (KOV 2.17), komma från planethierarkien. De börja såsom kausalideer och bli mentaliserade. Såsom mentalideer omfattas de av tänkare, som infoga dem i sina system, så att intelligentian kan tillägna sig dem. Därefter populariseras (emotionaliseras) de, så att de verka tilltalande på allmänna opinionen. Det är bland annat med dylikt, som arbetare på olika nivåer kunna betrakta sig såsom tjänare av evolutionen.

⁸"Världshistorien är världsdomstolen." Detta från esoteriken kommande uttryck har sitt fulla berättigande. Det finns även i den exoteriska världshistorien otaliga (lätt konstaterade) exempel på skördelagens verkningar. Det största är den lidandesväg mänskligheten fått vandra i okunnighet och barbari, idioti och bestialitet, alltsedan planethierarkien fördrevs.

⁹Icke alla i planethierarkien övervaka mänskliga medvetenhetsutvecklingen. Det finns för dem otal livsuppgifter, som människorna i sin enorma livsokunnighet varken ha en aning om eller ens skulle vara i stånd att fatta.

¹⁰Alla i planethierarkien äro självständiga utforskare av tillvarons tre aspekter i sina världar, även om resultatet av allas arbete kommer alla till godo. De som övervaka medvetenhetsutvecklingen i människoriket, ha även de olika uppgifter: övervakning av massutvecklingen, av arbetare inom religion, filosofi, vetenskap och teknik, av dem som nått humanitetsstadiet och nalkas femte naturriket, av arbetare inom sociala, politiska, kulturella områden etc.

¹¹Planethierarkien, som också måste utvecklas, icke minst för att möjliggöra att de i högre riken, som kunna övergå till ännu högre, få tillfälle att göra detta, när deras funktioner kunna övertagas av efterföljarna, måste ägna största delen av sin uppmärksamhet åt egen utveckling. Detta gör att de endast fem dagar i månperioden ("månaden") kunna ägna sig åt människorna, nämligen två dagar före och två dagar efter fullmånedagen. Deras lärjungar, som då vilja kontakta dem, få lära sig den procedur som möjliggör kontakt. Detta förutsätter givetvis att de aktiverat subjektiva kausalmedvetenheten.

¹²All livsaktivitet har sin speciella periodicitet. Människan har mycket att lära av denna lag genom studier av natur- och medvetenhetsliv: dag och natt, arbete och vila, uppmärksamhet och avspänning etc. i oändlighet.

¹³Det finns alltid representanter från planethierarkien i fysisk inkarnation (avatarer). På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium måste de förbli okända för alla andra än sina lärjungar.

¹⁴Sedan en gång esoteriska kunskapen om tillvaron blivit exoterisk, långt mer än mänskligheten på hundratals år har möjlighet att bearbeta och tillgodogöra sig, ämnar planethierarkien icke längre meddela enskild undervisning eller speciell träning. Det får hädanefter bli människors sak.

¹⁵Den s.k. guds ledning i människors liv består i två slag av övervakning, enligt dels ödeslagen, dels skördelagen. Ödeslagen kunde även kallas uppfostringslagen, skördelagen vedergällningslagen, ifall dessa beteckningar icke också vore missvisande.

¹⁶"Uppfostran" sker efter individens egen önskan och strävan. "Vedergällningen" avser förflutna livs goda och onda tankar, känslor och gärningar.

¹⁷Speciell omvårdnad kunna endast de räkna på som äga förutsättning för att göra en verklig

insats i medvetenhetsutvecklingen eller i överstatlig enhetssträvan.

5.9 Planen

¹Alla individer i högre världar äro "funktionärer". De ha en speciell funktion att fylla, ett förelagt arbete att utföra liksom en ämbetsman i ett ministerium. Man väntar sig också av dem att de ska arbeta på sin fortsatta utveckling för att förvärva medvetenhet i närmast högre värld. De äro dessutom lärare, instruktörer för medarbetare i människans världar, kausaljag, vilkas huvudsakliga livsuppgift är att tjäna mänskligheten i enlighet med de livslagar de ha kunskap om. Vidare ta de undantagsvis till extra lärjungar sådana mentaljag, som förvärvat perspektiv-medvetenhet och så hög procent av erforderliga egenskaper och förmågor, att de ha utsikt att inom rimligt antal inkarnationer bli kausaljag. Dygnet 24 timmar räcka knappt till för allt detta arbete, även om deras arbetskapacitet är tusen gånger större än en människas. Det första en lärjunge får lära sig är att aldrig besvära dem med någon som helst personlig svårighet, att aldrig bedja dem om någon som helst ynnest, att icke påkalla deras uppmärksamhet, såvida det icke gäller en vital allmänmänsklig angelägenhet, ett problem som måste lösas omedelbart. Det är läraren, som träder i förbindelse med lärjungen, icke tvärtom.

²När ett 45-jag finner, att ett arbete för mänsklighetens upplysning eller höjande är av betydelse, ser han sig om bland människorna, vilken som äger speciella förutsättningar för att utföra detta någotsånär tillfredsställande. Ifall denna individ är villig, så blir han "inspirerad" med de mentalideer som han äger förutsättningar för att uppfatta. Det är aldrig fråga om, huruvida individen är ett helgon eller i människors ögon en "ovärdig varelse" utan endast fråga om, huruvida kapacitet för uppgiften förefinns. Oftast är det icke 45-jaget själv, som inspirerar, utan det överlåtes åt något kausaljag att vara mellanhand. Den villige arbetaren är sällan medveten om orsaken till detta hans plötsligt påkomna intresse.

³De i högre riken äro individer med individualitet. Gemensamhetsmedvetenheten utesluter givetvis varje möjlighet till missförstånd. Men den utgör intet hinder för olika uppfattning i alla de frågor, där exakthet är utesluten och endast sannolikhet är möjlig. Detta är t.ex. fallet beträffande problem om åtgärder för mänsklighetens medvetenhetsutveckling. Enligt frihetslagen har mänskligheten "fri vilja" att trotsa alla beräkningar. Särskilt vår mänsklighet har en märkvärdig förmåga att i sitt tänkande och handlande välja om så vore det enda orätta, det mest galna.

⁴Olika åsikter om lämpligheten av åtgärder ifråga om mänskligheten råda ofta inom planethierarkien. Somliga äro mer försiktiga, andra tilltro mänskligheten att kunna rätt förstå och använda kunskap och energier, som ställas till människans förfogande. Ibland få de förra rätt, ibland de senare.

⁵En sak måste fastställas. Planen för utveckling skall förverkligas och förverkligas också. Men när och hur beror på mänskligheten, det enda rike som kan motarbeta planen och även lyckats göra det i förbluffande grad. Det är därför i det närmaste omöjligt för planethierarkien att ange rätt tidpunkt för de olika detaljernas i planen förverkligande. Att detta medför ett ständigt omdisponerande av behövliga åtgärder, torde inses. Mänskligheten gör vad den kan för att omintetgöra alla åtgärder. Den ber gud att göra allt som den enligt Lagen själv måste göra. Och det bifall av önskningsar som är möjligt passar rakt inte, när det ges, utan det goda motarbetas i nästan alla avseenden. Mänsklighetens brist på förståelse och god vilja (sunt förnuft) har planethierarkien således rikliga tillfällen att konstatera.

⁶Därtill hör att människorna förundra sig över att gud icke gör vad han enligt Lagen icke kan och förlora "tron på gud". Nå, att förlora det slags tro på det slags gud är snarare en vinst. Det fordras lång och effektiv förnuftsutveckling, innan människorna ha möjlighet att "tro" rätt. Sålänge man kan godtaga en sådan teologi som härskar, saknas alla mentala förutsättningar.

⁷Planethierarkien är alltid full av planer för att hjälpa mänskligheten, hjälpa raserna,

nationerna, kulturerna, vetenskaperna, allt som kan göras för att möjliggöra och underlätta medvetenhetsutvecklingen. Underligt nog är det två livslagar, som begränsa dess aktivitet: frihetslagen och lagen för självförverkligande. (Skördelagen faller utanför dess verksamhetsområde.) Det är en uppgift, som förefaller en esoteriker hopplös med tanke på den nästan totala desorienteringen i verklighets- och livshänseende, dessa illusioner och fiktioner, som strida mot livslagarna och sunt förnuft, som ständigt på nytt korsar hierarkiens planer, omintetgöra dem. De få individer, som instinktivt eller medvetet kunna (genom att tjäna i enlighet med Lagen) göra en insats, röna föga förståelse, om de icke rent av motarbetas av dem som borde veta bättre.

⁸Lärjungar, särskilt de med första departementet i sitt kausalhölje eller triadhölje, begå lätt misstaget att själva fundera ut planer överensstämmande med det slags tjänster de kunna prestera. Så småningom lära de sig inse det kloka i att arbeta med den generalplan för organiserade arbetet planethierarkien ensam kan utstaka.

⁹Planethierarkiens plan med mänskligheten i dess helhet är mänsklighetens förverkligande av universella broderskapet, allas enhet och samarbete. Det finns ingenting av mystik i dess arbete, utan det är nyktert, sakligt, målmedvetet sunt förnuft. Vi behöva icke ”ingå i gud”, eftersom vi alla äro delägare i kosmiska totalmedvetenhetens enhet. Vi förverkliga detta gudomliga genom att förverkliga enheten med allt liv. Detta är den enda sanna religionen, som blivit så totalt förfuskad och snedvriden. Den individ, som varit före mänskligheten i utvecklingen, har uppnått femte naturriket genom förverkligandet av enheten för egen del. När hela mänskligheten förvärvat vilja till enhet, blir arbetet på medvetenhetsutvecklingen en automatisk procedur, ty målet är enhetsvärlden, kärlekens värld, som vi automatiskt förverkliga i fysiska världen, ”himmelriket på jorden”.

¹⁰Beträffande framtiden utgår planethierarkien från föreliggande planen i nuet, vilken den har för avsikt att förverkliga. Det väsentliga i planen, det som möjliggör fortsatt evolution, blir alltid genomfört. Men det betyder icke, att den blir förverkligad vare sig så som planethierarkien tänkt sig eller vid den tidpunkt som beräknats. De två faktorer, som gång på gång korsat dess beräkningar, äro dels mänsklighetens okunnighet och motstånd, dels svarta logens ofantligt stora möjligheter att påverka mänskliga egoismen.

¹¹Esoteriska historien visar, att vår planets mänsklighet med dess repellerande grundtendens, frånsatt kanske tio procent, gjort vad den kunnat för att motarbeta evolutionen (missbrukat både kunskap och makt) och lyckats över förväntan. Även den omnämnda minoriteten har i omdömeslös tilltro till förnuftslösa papperspåvar valt längsta möjliga omväg.

¹²Det gängse exoteriska historiska betraktelsesättet låser fast framtiden vid det förflutna utan förståelse för att allt liv är förändring, att alla exoteriska betraktelsesätt äro tillfälliga.

¹³Det är icke högre riken, som bestämma utvecklingstempot, utan mänskligheten. De som vilja utveckling arbeta sig upp till eliten, högsta mänskliga utvecklingsstadiet. De klargöra för planethierarkien vad som undan för undan finns av utvecklingsmöjligheter för mänskligheten. Och det är efter denna elit som planethierarkien anpassar sin ledning av medvetenhetsutvecklingen. Eftersläuntrarna, som icke vilja eller kunna följa med i utvecklingstempot, få bli efter för att fortsätta på en annan planet, eventuellt i ett annat solsystem, när den tiden kommer.

¹⁴Det är ingalunda så, att mänsklighetens rop på hjälp väcker högre riken att ingripa. Som om de icke längesedan förutsett behovet. Mänskligheten har ingenting att lära dessa. Men det lönar sig icke att vidtaga extra åtgärder, såvida mänskligheten icke är mogen att uppfatta hjälpen, varifrån den än kommer, och använda den på rätt sätt. Högre riken hjälpa gärna, men hjälpen måste befordra utvecklingen. Annars för den på avvägar.

¹⁵Planethierarkien arbetar på hela mänsklighetens ”frälsning”, icke på att enstaka individer ska nå femte naturriket. Individen inträder icke ensam i detta rike. Han har med sig sin grupp. Den får han vetskap om genom att hjälpa andra nå högre, komma till klarhet. Lika dras till lika, och i en viss inkarnation finner han sig omgiven av sin esoteriska grupp.

¹⁶Den som icke kan inse detta utan tror sig utvald och långt före andra och även på övriga sätt märkvärdig, får nog sägas ha missförstått det hela. Det finns hela klaner, som befinna sig på humanitetsstadiet. Därav följer, att ”frälsningen” icke är individuell utan kollektiv. De som ”vilja bli frälsta”, böra upptäcka kollektivet och arbeta på kollektivets frälsning, icke på sin egen. Den som glömmer sin egen frälsning för andras, har förstått saken. Mänskligheten har att lära sig av med sin märkvärdighet, sin subjektivism, sin individualism och förvärva sinne för proportioner. Talet om enhet är icke ett tomt tal. Lagen för enhet är frälsningens lag. ”Den som vandrar vägen är icke till för sin egen skull utan för andras” (K.H.–Pytagoras). Detta glömmer man ständigt. ”Tänk på andra och glöm dig själv”, så slipper du nittio procent av alla dina bekymmer.

¹⁷När ett andrajag (en monad centrad i andratriaden) skall förvärva högre slag av medvetenhet, måste det göra detta i fysiska världen för att i denna finna den högre världen, i det fysiska konstatera den objektiva hållbarheten och avlägga det definitiva slutprovet.

¹⁸Planethierarkien arbetar för att få fram ett människosläkte, hos vilket majoriteten lever för andras väl och icke för egna själviska mål. När människorna leva för andra, få alla vad de behöva och uppstår ingen brist.

¹⁹Planethierarkien planerar att kunna påverka de närmaste generationerna till ökat intresse för de psykologiska problemen, äktenskapsfrågan, religionsproblemet, uppfostrings- och utbildningsproblemen. Den förutser en radikal omläggning av hela undervisningsväsendet. Med kunskap om människans höljen följer intresset för individens förmåga att behärska dessa höljens medvetenhet och fulländningen av ”personligheten”. Klaner på kulturstadiet komma att inkarnera i ökad utsträckning i och med att dessa erbjudas möjligheterna att nå humanitets- och idealitetsstadierna. De komma också att bli gruppmedvetna, varmed följer en större möjlighet att välja rätt partner med ömsesidig fysisk, emotional och mental attraktion. De komma att kunna bedöma, vilka som ha sina centra över diafragman vitaliserade, något som ytterligare blir en garanti för harmoniskt samliv. De ha också utsikter att få barn, som stå på högre stadier.

²⁰Gruppmedvetenheten, hänsynen till gruppens väl i stället för till individuell egoism, blir ett stort steg i rätt riktning mot enhetsstadiet och underlättar förvärvet av telepatisk gemensamhetsmedvetenhet.

5.10 Leva i mänskligheten är för dem verkligt offer

¹Planethierarkien avvaktar tillfället att få åter framträda i mänskligheten för att på mer effektivt sätt få hjälpa människorna med deras medvetenhetsutveckling. Att detta för individerna i femte och sjätte naturrikerna innebär en oerhörd uppoffring, kunna väl endast esoterikerna fatta. Det kräver också en omsorgsfull och omfattande förberedelse med en kraftförbrukning, som är möjlig endast genom särskilt krafttillskott från planetregeringen och eventuellt andra planetsystem.

²Hierarkiens arbete i samband med mänskligheten innebär från dess sida ett trefaldigt offer. Den måste nerdimensionera sitt ”tänkande” till illusionernas och fiktionernas nivå (alltså till något som för den måste te sig såsom idioti). Och så oändligt många försök den gör att hjälpa människorna röna ingen uppskattning alls.

³Varje tanke på egen fortsatt medvetenhetsutveckling i deras egna världar måste dessutom uppges. Kommer mänskligheten att förstå vad ett dylikt offer innebär?

⁴Att försöka orientera en totalt desorienterad mänsklighet, att bibringa den så mycket förnuft, att den kan lösa sina eljest ej på miljoner år lösliga livsproblem, att lära den inse meningen med inkarnationerna och meningslösheten att leva ett enbart fysiskt liv, kan nog anses vara mer än ett herkulesarbete. Att leva i detta hav av repellerande och idiotiserande vibrationer måste för dem upplevas som ett helvete.

⁵För att kunna träda i förbindelse med människan måste de i högre riken inhibera sina höljens enormt starka vibrationer. De måste leva sig in i idioternas illusioner och fiktioner. Människornas höljen avge vibrationer, som för dem äro vidrigare än för oss värsta oljud, färgskrik, stank.

5.11 Esoteriska personligheter

¹Det är inom planethierarkien tradition att individen i fortsättningen får behålla det namn han hade i den inkarnation under vilken han blev 45-jag, vilka namn han än får i senare inkarnationer. Undantag förekomma naturligtvis. Jeshu förblev Jeshu även om det var såsom Apollonios av Tyana han blev 45-jag. Men det berodde naturligtvis på hans världsbekanta insats såsom 46-jag.

²Eftersom nuvarande 44-jaget Pytagoras och nuvarande 45-jaget Kleinias i västerlandet äro mest kända under dessa namn, komma de i fortsättningen att få behålla dessa, även om citat från dem tillhöra senare inkarnationer.

³Det finns många legender om 45-jaget, greven Saint-Germain. Eftersom redan kausaljag kunna erinra sig alla sina förflutna inkarnationer, kunde han berätta om flera tusen år gamla händelser han bevittnat. Inkarnationerna äro för jagmedvetenheten dagar i ett långt liv utan avbrott, naturligtvis icke ens när organismen ”sover”. Okunnigheten antingen trodde hans organism vara så gammal eller betraktade honom som charlatan.

⁴Dåvarande 45-jaget M. medgav år 1882, att planethierarkien, som år 1775 motsatt sig offentliggörandet av esoteriska kunskapen, hade haft rätt och att han och K.H. misslyckats med sitt experiment. Men det var nog icke deras fel. Hade Pytagoras (K.H.) fått framlägga det hylozoiska mentalsystemet (KOV 1.4–41) i ograverat skick, så hade resultatet blivit ett annat. Då hade alla världens sökare fått vad de längtade efter och behövde, en fulländad, logisk ”arbetshypotes” (hypotes, emedan kunskapen om verkligheten måste förbli en hypotes för människan). Då hade man sluppit ifrån alla dessa kvasiockulta sekter, som den filosofisk-vetenskapligt skolade intelligentian med rätta vägrat godtaga. Så som saken framlades, måste den bli ett fiasko. Men det var icke de båda 45-jagens fel, utan övriga planethierarkiens, som ej gav K.H. fria händer att sköta saken som han ville. Han hade studerat västerländska naturvetenskapen och insåg, att dess betraktelsesätt måste läggas till grund. Filosofiska subjektivismen hade visat sin ohållbarhet. Det var mer än tillfällighet, att den förnämste av hans lärjungar i människoriket, C.W. Leadbeater, utgick från materieaspekten och lyckades bäst av alla med sin klargörande framställning. Man kan endast beklaga, att han icke erhöi erforderliga fakta för hylozoiska systemet. Sedan K.H. blivit 44-jag, fick han andra uppgifter, och C.W.L. fick nöja sig med vad han själv kunde konstatera. K.H.:s efterträdare, 45-jaget D.K., hade sina egna lärjungar och övergick alltmer till betonande av medvetenhetsaspekten såsom den lämpligaste för dem som gå 2–4–6-vägen, den väg han själv gått. Emellertid går västerländska naturforskningen 1–3–5–7-vägen, och den behöver pytagoreiska hylozoiken såsom grundläggande arbetshypotes.

5.12 Buddha och Christos

¹Livet är kraft. Allting är kraft. Kraften står till allas förfogande. Denna lyckliggörande kraft är enhetens kraft. Utan kärlek till allt verkar kraften destruktivt, gagnar ingen kunskap och medföra alla förmågor endast allt större ansvar och allt sämre skörd. Utan enheten förverkligad i vårt liv endast ökas lidandet i världen.

²Detta ha såväl Buddha som Christos sagt. Detta ha alla hört. Få äro de som dra konsekvenserna, bry sig om lagen. Men de som förverkliga denna kunskap i sitt liv, inträda snart i övermänniskornas värld. Den livskunskap, som möjliggör enhetens förverkligande, kan den enklaste förstå.

³På lärjungens fråga, om man vågade tvivla på religionens läror, svarade Buddha, att om förnuftet var guds största gåva till människorna, så kunde han icke vredgas över att någon gjorde sitt bästa av detta förnuft. Det var fel att godtaga något som stred mot ens eget sunda förnuft (sådant detta nu var). Tilläggas kan, att planethierarkien hellre ser ateister och skeptiker än dessa blint troende, som kunna godtaga allsköns absurditeter och därmed förstöra ”förnuftsprincipen”, verklighetssinnet.

⁴Buddha sökte bibringa människorna sunt förnuft. Det vimlade av gudar (330 miljoner) i deras

mytologi. Vad de visste om dessa tillhörde legenden. Han ville få människorna ner på jorden och använda fysiska inkarnationen till att lösa det fysiska livets problem. Om det överfysiska kan normalindividen icke veta någonting. Och den som tror på vad andra påstå, blir offer för vilka galenskaper som helst. Men det passade icke brahminska prästerskapet. Och så fördrevos hans lärjungar från Indien.

⁵Christos ville få människorna att älska varandra. Det är hatet, som gör livet till ett helvete för alla. Kunde människorna fås att älska, så skulle det bli ett himmelrike på jorden. Men det kunde de icke. Och så förvrängdes hans förkunnelse, och hatet utrotade alla som sökte förverkliga hans lära.

⁶Sunt förnuft och kärlek. Det var vad de båda gudasände ville visa människorna. I stället gjorde man religioner av bådas förkunnelse. När ska människorna inse, att detta var ett misstag?

⁷Ville människorna sträva efter sunt förnuft och allas broderskap, så skulle de få kunskapen om verkligheten till skänks. I stället begynte de att filosofera utan förståelse för att kunskap är system av fakta och att de aldrig själva kunna konstatera överfysiska fakta. Esoteriken är sunt förnuft. Det fordras sunt förnuft för att inpassa fakta i deras rätta sammanhang. Den som förvärvat sunt förnuft, kan begripa esoteriken och inse, att så måste verkligheten vara beskaffad.

⁸Buddhas och Christos' förkunnelse ha förvrängts, därför att de talat till både invigda och oinvigda och det är de oinvigdas uppfattning, som utgivits för deras läror.

⁹Buddhisterna fördrevos från Indien, därför att läran hotade högsta kastens makt. Sanningen har alltid varit farlig för allt prästväld. De styrande ha alltid lagt beslag på kunskapen och låtit utforma den för sina syften.

¹⁰Det var brahmanerna, som fördrevo buddhisterna från Indien. Ännu i dag ha brahmanerna (med veda och upanishaderna som sin papperspåve) aldrig förstått Buddha, vilket för övrigt är möjligt endast för en esoteriker. Buddha är lika misstolkad i Indien som Christos i västerlandet.

I biografier om Buddha även av dem som tro sig vara initierade kan man få läsa om "Buddhas gång till adeptskapet". Och dylikt prat levereras om ett dåvarande 43-jag och chef för planethierarkiens andra departement. Skall det vara "esoterisk psykologi"? Buddha sägs i sin inkarnation ha "uppnått nirvana" (som är värld 45), när han i själva verket uppnådde värld 42 och därmed inträdde i andra gudomsriket (36–42). I ockulta litteraturen kan man läsa om att Buddha liksom tathagataer före honom omorganiserade planethierarkien, vilken då förmodligen skulle uppvisa brister, som behövde rättas till. I själva verket är det så, att en omgruppering äger rum varje gång ett 43-jag lämnar vår planet eller sin befattning och uppkomna vakansen behöver fyllas.

5.13 Planethierarkiens sekreterare, 45-jaget D.K.

¹År 1875 började planethierarkien göra ett förnyat försök till direkt kontakt med hela mänskligheten och icke endast med utvalda i hemliga kunskapsordnar. Några lärjungar (särskilt Blavatsky, Besant och Leadbeater) fingo i uppdrag att lämna vissa fundamentala fakta om verkligheten. År 1920 ansåg man tiden vara inne att låta en speciell sekreterare lämna en utförligare exposé. 45-jaget D.K. dikterade 18 verk för en lärjunge i fysisk inkarnation, Alice A. Bailey, och lät publicera dem i hennes namn. Hur detta tillgick, redogör A.A.B. själv för i sin självbiografi. Det förnämsta verket är *A Treatise on Cosmic Fire*, en kommentar till Blavatskys *The Secret Doctrine* (otillfredsställande översatt).

²Planethierarkiens nuvarande sekreterare (utsedd år 1925), nuvarande 45-jaget D.K. (Djwhal Khul), var i tidigare inkarnationer Kleinas (lärjunge till Pytagoras), Dharmajyoti (lärjunge till Buddha), Aryasanga (grundare av yogachara buddhistskola c:a år 500 v.t.). I fortsättningen kan han lämpligen kallas Kleinas liksom 44-jaget K.H. (Kuthumi) Pytagoras. Dessa namn ha de haft i Grekland och äro alltså västerländska.

³D.K. är blivande världsläraren K.H.:s (Pytagoras') närmaste man. Av allt att döma efterträder han en gång Pytagoras såsom världslärare. Han har nästan helt avstått från egen utveckling för att

ge mänskligheten planethierarkiens kunskap i den mån detta är möjligt. Innevarande zodiakepok (Vattumannen) torde vara nuvarande världslärarens, Maitreya–Christos', sista "inkarnation", innan han lämnar vår planet för fortsatt interstellar medvetenhetsexpansion. Han efterträdes av Pytagoras, och D.K. (Kleinias) blir då hans vikarie i ämbetet.

⁴D.K. har sju höljen (grovfysiskt, fysisk-eteriskt, emotionalt, mentalt, kausalt, essentiellt och superessentiellt hölje). I femte naturriket är han ett andrajag. Samtidigt är han ett förstajag i fysiska världen. Och såsom förstajag är han en oriental med yogafilosofens (advaitistens) betraktelsesätt. Såsom lärare är han ibland fysikalist, ibland mentalist. Såsom filosof är han övervägande subjektivist, enär objektiva, materiella verkligheten för honom har funktionen att endast vara bärare av medvetenheten. Han erkänner själv, att han icke är förtrogen med det speciellt västerländska betraktelsesättet, som även ifråga om hylozoiken i första hand utgår från materieaspekten. Att detta i många avseenden påverkat hans framställningssätt, är tydligt och är en sak läsaren gör klokt i att ha i ständigt minne.

⁵D.K. anses vara störste kännaren av esoteriska historien och den genom årmiljonerna samlade esoteriska litteraturen, den i esoteriska arkivet förvarade litteraturen, även ifrån Atlantis. Hans skrifter äro också späckade med citat och symboler, symboliska och arkaiska talesätt. Under ofantliga tidrymder, då medvetenhetsutvecklingen gick otroligt långsamt, förutsättningarna för denna voro minimala, hade medlemmarna av hierarkien god tid att samla sina erfarenheter och författa. Naturligtvis är största delen av denna litteratur obegriplig, även om den omtolkas till våra språk. De väl valda citat D.K. ger oss ha åtminstone den förtjänsten, att de vittna om denna litteraturs existens. I övrigt kan den ej förstås, förrän två förutsättningar föreligga: mentalmedvetenhetens förmåga att förstå tankar oberoende av språkets dräkt och kännedom om de förhållanden som avhandlas.

⁶D.K. har lämnat nya esoteriska fakta om lärjungaskapet, planethierarkien, kosmiska evolutionen etc. Förutsättningen för att förstå innehållet är grundlig kännedom om hylozoikens esoteriska mentalsystem. Det har också visat sig, att man icke kan sätta dessa verk i händerna på "oinvigda", sådana som icke ha vetandet latent från föregående inkarnationer. Det är samma eviga företeelse: de som icke förstå men som inbilla sig kunna förstå, ha blivit mer eller mindre stolliga och missuppfattat det mesta. Också teosoferna ha varit bevis på den saken. Övriga ockulta sekter, som blivit desorienterade av sina inkompetenta ledare, ha ju aldrig haft någon chans att ens missförstå dessas kvasi, eftersom man i dessa fall icke kan tala om möjligheten att förstå alls.

⁷Det finns ju för all del undantag: sådana som insett sina missuppfattningar, sedan de genom studiet av hylozoiken fått erforderliga fundamentalbegrepp och sedan kunnat tänka om. Men det får man icke utgå ifrån är möjligt för de flesta.

⁸D.K. säger också själv, att han skrivit för framtida generationer och lärjungar, att endast kausaljag kunna med full förståelse tyda vad han meddelar och att han skrivit för just dessa, som förväntas inkarnera i större antal mot slutet av seklet. De författare, som önska göra esoteriken fattbar för vår tids intelligentia, finna emellertid mycket av snart sagt oersättliga värden i hans verk.

⁹Det torde vara av intresse att få del av hur Kleinias definierar last och dygd.

¹⁰Last är inkarnationshöljens energier, syntetiserade i personligheten, emedan de kvarhålla jaget i dessa höljen och motverka kausalenergierna.

¹¹Dygd är för jaget att tillgodogöra sig kausalenergierna och med hjälp av dessa behärska personligheten (inkarnationshöljens energier).

¹²Viktigt är för aspiranter att inse risken med andningsövningar såsom de bedrivs av yogier och andra livsokunniga lärare. Det viktiga vid dessa övningar är insikten i vilka energier som därvid vitalisera eterhölje och organism och till vilka centra dessa energier ska dirigeras av medvetenheten. Det veta endast kausaljag.

¹³Ifall mänskligheten tar vederbörlig hänsyn till D.K.:s verk, betyder detta, att planethierarkien

kan träda i ännu närmare kontakt med människorna. När på detta sätt allmänna opinionen lärt sig inse, att det måste finnas ett femte naturrike, kan hela hierarkien ånyo framträda och som i Atlantis leda mänskligheten.

¹⁴Då som först får mänskligheten verkliga kunskapen om verkligheten och livet och inser dåraktigheten i att gå tillbaka till gamla historiska källor, som endast öka desorienteringen. Historien har alltid hämmat forskningen. Den historiska människan är en atavistisk företeelse.

5.14 Okunnigheten om planethierarkiens existens

¹Alltsedan planethierarkien fördrevs (tvingades leva obemärkt), har mänskligheten varit okunnig om dess existens. "Fördrevs" är kanske icke det exakta uttrycket. Det är oegentligt så-tillvida, som det var ett frivilligt avträdande med fatala följder för dåvarande mänskligheten. Hade planethierarkien velat använda sina maktmöjligheter, hade den kunnat slå ned motståndet. Men det fick den ej enligt Lagen. Vill mänskligheten följa svarta logen, så kan lagen icke hindra detta. Frihetslagen, som ger människan rätt att välja, är en okränkbar livslag.

²Planethierarkien drog konsekvenserna av mänsklighetens inställning. Ville människorna icke låta sig ledas av dem som hade kunskapen om verkligheten, så fick den söka reda sig utan hierarkien. Sedan år 9564 fvt, då sista resten av Atlantis sjönk, ön Poseidonis, har ingen, som visste om hierarkiens existens, fått nämna något därom, och mänskligheten har sedan dess varit ovetande om allt i samband med högre riken. I stället införde svarta logen fiktionen om "gud", som alltsedan dess varit en trosartikel. Och historien vittnar om hur gudsföreställningen ändrats genom tiderna. Det måste ju gå så, eftersom den var en fiktion.

³Den som saknar kunskap om planethierarkien och planetregeringen, är ovetande om verkligheten, den må vara hur lärd som helst.

⁴När planethierarkien i Atlantis fördrevs av den av lägre prästerskapet uppviglade mänskligheten, sades ifrån, att den skulle vara villig att återkomma, när mänskligheten fått nog av okunnighetens tyranni och bad den återvända. Till dess ha de som velat träda i förbindelse med den, fått uppfylla vissa betingelser. De fingo i hemliga ordnar veta dessa betingelser.

5.15 Tala eller tiga om hierarkien?

¹Planethierarkien önskar att dess existens skall bli känd. Men däremot anhåller den om att de individer, av vilka den består, få förbli okända. Allra minst önska de bli föremål för något slags dyrkan. Vi störa dem med våra tankar, varför de böra lämnas i fred även i det avseendet.

²Lärjungen får veta, att han skall leva och verka utan tanke på läraren ("mästaren"), som vill "vara i fred" och alltid hjälper, när han anser det lämpligt. "Böner om hjälp" visa, att lärjungen icke duger till lärjunge.

³På förekommen anledning har planethierarkien anhållit om att få ha sitt privatliv i fred för andras nyfikenhet. Vad som i den vägen blivit bekant har högeligen ogillats på grund av dels allmän ovederhäftighet, dels vållade obehag, dels medförda svårigheter i arbetet. De särskilda betingelser, som förefunnos beträffande pionjärerna vid första framträdandet efter år 1875, ha felbedömts och uppväckt beklagliga förhoppningar på lärjungaskap hos individer, som icke uppnått ens mystikerstadiet. Hädanefter blir det endast gruppvis möjligt att träda i personlig kontakt med dem.

⁴Det bör även framhållas, att inga individer från planethierarkien någonsin förekomma i emotionalvärlden och att de aldrig meddela sig genom spiritualistiska medier.

⁵Efter allt ovederhäftigt svammel om planethierarkien har klart tillkännagivits, att ingen lärjunge till hierarkien någonsin utger sig för att vara lärjunge. De som tala om någon som helst förbindelse med någon i hierarkien, äro alltså antingen bedragare eller självedragna. Den som för övrigt i sin förkunnelse behöver åberopa sig på någon "högre auktoritet", har därmed klargjort sin olämplighet.

⁶Planethierarkien gör sig inga illusioner om att "världen" kommer att inse dess existens. Den vet tillräckligt om den historiska eftersläpningen och de gamla fiktionernas makt. Den räknar med att under de närmaste generationerna endast de som varit invigda i de äkta kunskapsordnarna och alltså ha kunskapen latent, ska kunna befria sig från härskande ideologier, när de på nytt få tillfälle att taga del av den publicerade esoteriken. Det är därför av vikt att söka upptäcka och få kontakt med dessa sökare, som i de flesta fall snarast blivit skeptiker.

⁷Planethierarkien har riklig erfarenhet av hur få som låta sig "utväljas" av alla dem som blivit "kallade". När dessa inse, att plikten borde bjuda dem att delge andra esoteriska kunskapen, minskas mentala intresset och förhoppningarna om att få fördelar för egen del. Lyckas entusiasmen vitalisera känslorna, så visa sig dessa alltför svaga för att få dem att göra en insats i det fysiska.

5.16 Planethierarkiens återframträdande

¹Alltsedan planethierarkien i Atlantis drog sig tillbaka för att visa människorna, att de icke skulle kunna reda sig utan dess hjälp, har hierarkien väntat på att bli återkallad. Den är beredd att ånyo framträda, så snart mänskligheten kommit till den insikten. Men det är också ett oeftergivligt villkor, emedan den annars icke skulle kunna utträtta vad som erfordras. Enligt frihetslagen kan den icke tvinga någon att mottaga hjälp, enligt ödeslagen icke hjälpa, om gåvan icke kan rätt uppfattas eller brukas, enligt skördelagen icke göra något, om den icke har rätt att hjälpa. Mänskligheten måste ha förvärvat så stor livserfarenhet och omdömesförmåga att den inser detta. Den har då även utvecklats så, att överväldigande majoriteten kan bibringas denna insikt.

²Hierarkien vidtar också åtgärder för att klargöra detta. Då kan den fullgöra sin uppgift att hjälpa mänskligheten med dess medvetenhetsutveckling och med lösningen av problem, som icke kunna lösas utan dess bistånd. Vore förhållandena normala, så som de äro på övriga planeter inom solsystemet, skulle evolutionen förlöpa utan motstånd i enlighet med Lagen och extra hjälp icke behövas. Men eftersom mänskligheten i stort sett består av monader med repellerande grundtendens, saknas vilja till enhet, saknas broderskapsinstinkten, saknas den fundamentala välviljan och hjälpviljan, saknas önskan till förståelse. Mottagligheten för den emotionala attraktionens vibrationer är abnormt svag och för repulsionens i motsvarande grad abnormt utvecklad. Hatet regerar mänskligheten. Hatet är mänsklighetens "livselixir". Endast hos undantagen är den opersonliga kärleken livselixiret. Därför har mänsklighetens historia också varit det namnlösa lidandets.

³Planethierarkien kommer icke för att tillgodose egoismens överdrivna materiella behov. När människorna igenkänna varandra som bröder, komma samtliga fysiska behovsproblem att lösas av sig själva. Funnes viljan till enhet, skulle livet i fysiska världen kunna bli vad det är på andra planeter: ett paradiset. Utan viljan till enhet kan det aldrig bli "fred på jorden".

⁴Så som förhållandena utvecklats, räcka emotionala attraktionens energier icke till för att övervinna hatet. Därtill fordras essentiala energier från värld 46. Det är dessa energier, som planethierarkien vill hjälpa människorna med att kunna uppfatta och tillgodogöra sig. Och därför fordras planethierarkiens synliga närvaro.

⁵Planethierarkiens återframträdande i offentlighetens ljus betyder ingalunda, att mänskligheten får inträda i ett av hierarkien ordnat paradiset. Den tron är en av livsokunnighetens otaliga illusioner.

⁶Liv är medvetenhetsutveckling genom arbete och möda. Inga yttre krafter lyfta mänskligheten upp för spolarerna i utvecklingens steg. Lagen för självförverkligande är som alla andra livslagar en orubblig lag.

⁷Planethierarkiens framträdande betyder en ändring av atmosfären med skingrande av de illusioner och fiktioner som nu behärska även den sökande delen av mänskligheten, påvisandet av mänskliga ideologiernas totala desorientering. Lögner kommer icke som nu att få regera mänsk-

ligheten, icke att få stå oemotsagd.

⁸Ideologiskt sett betyder framträdandet snarast en skärpning av kampen mellan ”ljusets barn och världens barn”; mellan dem som vilja inträda i platonska idévärlden och femte naturrikets essentiala enhetsvärld och dem som vägra avstå från makt, ära, rikedom, som nöja sig med uppnådd utvecklingsnivå, som vilja leva kvar i det förflutnas religiösa etc. betraktelsesätt och framför allt dem som med alla medel söka motarbeta evolutionen.

⁹När planethierarkien återframträder, komma mänsklighetens behov att tillgodoses. Utan dess medverkan kommer det att dröja miljontals år. Ty för kärlek fordras essentialenergi och villighet att mottaga den. Och det är hierarkien, som förmedlar denna energi.

¹⁰Vad människorna behöva är kärlek, förståelse och riktiga mänskliga relationer. Och förutsättningarna för att de ska förverkliga dessa ideal äro frihet, visshet och säkerhet. Alla måste tillerkännas rätt att tänka, känna, säga och göra vad de anse rätt och riktigt inom gränserna för allas lika rätt. De måste ha visshet om livets mening och mål. De måste ha säkerhet.

¹¹Frihet, visshet och säkerhet äro de tre stöd människan behöver för att kunna leva såsom människa. Frihet och säkerhet äro de yttre stöd, för vilka vi äro beroende av broderskapsandan. Frihet är erkännandet av vår gudomliga rätt att vara fria inom den gudomliga lagens gränser. Visshet är det inre stöd vi få av ett fundamentalt kunskapssystem, som klargör livets mening och mål. Säkerhet fås genom garanterat skydd mot fiender, nöd och fattigdom, rätt till hjälp vid iråkad hjälplöshet.

¹²Hur bedrövligt tillståndet i mänskligheten för närvarande än är, har det aldrig funnits så stora förutsättningar för planethierarkiens återkallande. Det är ett sökande i tiden efter en hållfast grund för såväl världs- som livsåskådning.

¹³Miljontals arbeta på ett bättre sakernas tillstånd. Miljontals äro beredda att göra sin insats, ifall de finge klarhet om rätta sättet. Miljontals stå frågande inför meningen med livet. Otaliga skulle med jubel hälsa tanken på ordnade förhållanden för mänskligheten, med jubel mottaga den som kunde garantera dem detta. Aldrig har insikten varit så allmän, att allt måste göras för en bättre sakernas ordning.

¹⁴Allt fler människor komma inom några få generationer att inse teologiska, filosofiska och vetenskapliga fiktionalismens ohållbarhet. Det finns redan miljoner, som oberoende av dogmer arbeta på att få till stånd riktiga mänskliga relationer. Vad som fattas dem är vissheten om sättet att förverkliga det goda mest ändamålsenligt. Många ha trott att demokratien skulle visa vägen. Tyvärr är emellertid detta mycket diffusa ideal ett önsketänkande. Man bygger icke upp en bättre värld genom att tillgodose ett ständigt växande habegär, där avunden är den egentliga drivkraften. Man kan icke bygga ett samhälle på avundens princip. Ett samhälle konstruerat utan hänsyn till de mänskliga utvecklingsstadierna måste i längden visa sin ohållbarhet.

¹⁵Det vore meningslöst för Christos att återkomma såsom enskild person. På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, med en mänsklighet, som kan godtaga nuvarande, om sådan livsokunnighet vittnande idiologier, dessa illusions- och fiktionssystem, vore ett sådant företag fullständigt hopplöst. Icke förrän en tongivande elit förvärvat den esoteriska kunskapen om verkligheten, kommer insikten om nödvändigheten av planethierarkiens återkallande att bli så allmän, att företaget har utsikt att lyckas.

¹⁶Den som har minsta förståelse för den oerhörda distansen mellan vår mänsklighet och planethierarkien, måste inse, att dess återframträdande innebär ett verkligt offer. Den som har förståelse för vad som menas med detta slags offer, kanske kan få begrepp om hur offertanken av en primitiv mänsklighet kunnat så förvrängas som skett i kristna teologien. Läkarna på mentalsjukhus ha kanske lättast att inse, vad ett sådant offer innebär. De ha små utsikter att återge sina patienter deras ”normala” förnuft. Lika svårt kan det vara att få inbilska tilltron till den egna omdömesförmågan att inse sin otillräcklighet. Det hade Sokrates stor erfarenhet av. Skulle man invänta den dag, då mänskligheten av sig själv skulle inse nödvändigheten att återkalla planethierarkien, så funnes risk för att det skulle dröja flera tusen år. Som väl är finnas andra möj-

ligheter. Klaner på kultur-, humanitets- och idealitetsstadierna ska inkarnera, och deras samfälliga arbete kommer att sopa undan härskande livsokunnighetens ideologier. Vi ha alltså att motse en verklig revolution i mentalt hänseende, en revolution inom politik, filosofi och vetenskap.

¹⁷Teologerna komma givetvis att motarbeta planethierarkiens planer och göra vad de kunna för att förhindra dess återkallande. De ha sin papperspåve, ”guds rena, oförfalskade ord” (som ingen kunnat tolka rätt), med vars hjälp de komma att bevisa, att Christos icke är Christos.

¹⁸Ett stort ansvar ha kyrkofäderna, som uppträtt såsom lärjungar till en mästare de aldrig känt och om vilken de vittnat falskt.

¹⁹Även filosoferna ha sin papperspåve, Kant eller Russell eller någon annan fiktionalist. De som godtagit ett fiktionssystem, äro därefter immuna mot alla förnuftsskäl. Det är påtagliga risken med studier i ideologiernas idéhistoria.

²⁰För vetenskapsmännen finns ingen ”högre värld”, så hylozoiken är för dem en fantasikonstruktion. Man tycker annars, att en enkel jämförelse mellan den världsåskådningen och vetenskapens eller filosofiens jämmerligt torftiga hypotesystem borde kunna säga dem, att intet mänskligt intellekt kunnat utforma det systemet.

²¹Akademiska opinionen, som alltid varit eftersläpande, löper fara att idiotisera sunna förnuftet. Sålänge dessa lärda av stora massan obildade betraktas såsom auktoriteter, är icke heller någon medvetenhetsutveckling att vänta.

²²När intelligentian slutligen inser härskande opinioners felaktighet, blir den mera uppmärksam på vad den s.k. auktoriteten har för grund att stå på. För en esoteriker kan grunden vara endast en genomarbetad hylozoisk världs- och livsåskådning. Fakta äro visserligen alltid fakta. Men de måste vara inpassade i sina rätta sammanhang och ytterst i det riktiga systemet. Och något bättre än det planethierarkien tillhandahållit kan icke ens svarta logen prestera, även om den gör förtvivlade försök, vilket den arbetar på med sin vanliga frenesi.

²³Vi få vara beredda på att, när väl planethierarkiens existens blir allmänt bekant, allsköns fantaster (siare och skalder) komma att svamla om allt, som de icke kunna veta av egen erfarenhet, som de läst och hört och missuppfattat. Fantasien är suverän i emotionalvärldens högre regioner, och varje mystiker upplever där allt han vill. Och någon svårighet finns som bekant inte att övertyga den alltid omdömeslösa läsekretsen om fantasiernas verklighetshalt. Det behöver ingalunda vara något medvetet bedrägeri. Martinus, Swedenborg, Steiner, Ramakrishna och otaliga andra äro exempel på hur omöjligt det är att i emotionalvärldens högre sfärer finna några som helst verklighetskriterier.

²⁴När planethierarkien ånyo kan framträda bland människorna som i Atlantis, komma enligt dess utsago religionens natur, vetenskapens uppgift och uppfostrans mål att klarläggas. De äro icke vad människor av i dag tro.

²⁵Planethierarkien vill skänka mänskligheten en ny vetenskap, som D.K. kallat ”invokationens och evokationens” vetenskap. Den skall klargöra möjligheterna till kontakt mellan individerna i alla riken, existerande relationer och ömsesidiga påverkningarna. Den skall ge förståelse för ännu icke klart fattade förmågor och för en mängd företeelser, som naturligtvis misstolkats, såsom telepati, idéupptäckter, inspiration, religiösa bönen etc.

²⁶I och med att planethierarkien återframträder och blir den ”andliga ledaren”, få de som äga förutsättningar för att förvärva högre slag av medvetenhet, ofantligt mycket större möjligheter härtill på grund av den oerhörda stimulans de erhålla. Mänskligheten kommer också att få alla de bevis den behöver för att inse esoterikens riktighet. Det innebär givetvis en fullständig revolution i människornas inställning till varandra och till livet i övrigt. Esoteriken blir godtagen såsom den enda förnuftiga arbetshypotesen. För dem som endast kunna begripa den, blir den givetvis en religion. För dem som förstå blir den en hypotes med överväldigande sannolikhet. Något annat kan den icke bli, förrän människan blivit kausaljag och själv kan konstatera fakta. Teologerna, när de väl blivit omvända från sina villfarelser, komma att inse, att yttrandet i ”nya testamentet”: ”försåvitt människan icke blir född på nytt, kan hon icke ingå i guds rike”, blivit felaktigt åter-

givet och därför totalt missförstått. ”Född på nytt” avsåg monadens övergång från första- till andratriaden. Man kommer också att förstå betydelsen av uttrycket ”varen därför fullkomliga såsom eder himmelske fader är fullkomlig.” Hur ha teologerna tolkat den uppmaningen? Det var omskrivning av uppmaningen till de lärjungar, som blivit andrajag, att de måste sträva att bli tredjejag.

²⁷Planethierarkiens återframträdande kommer att medföra att femte naturrikets världar bli tillgängliga på ett helt annat sätt än som nu är fallet. Man kommer icke längre att räkna med enbart fysiska, emotionala och mentala världarna, utan även världarna 46 och 45 komma att liksom inräknas i mänsklighetens världar. Och därmed fås det ”gudsrike på jorden” som det ordats så mycket om och som teologerna aldrig kunnat rätt förstå.

5.17 Sökare

¹Den övervägande delen av vår tids intelligentia har börjat inse existerande ideologiers ohållbarhet och börjat tvivla på att mänskliga förnuftet kan lösa tillvarons problem. Det kan förnuftet icke heller, och det klargjorde redan Gautama Buddha för c:a 2600 år sedan. Det beror på att normalindividens (de flestas) objektiva medvetenhet kan konstatera fakta endast i c:a en procent av materiella verkligheten.

²Men kunskapen om verkligheten har alltid funnits tillgänglig för de sökare som ägt förutsättningar för att begripa och icke missbruka den. Den kunskapen har mänskligheten fått till skänks av planethierarkien, som övervakar medvetenhetsutvecklingen och vars medlemmar instiftat de esoteriska kunskapsordnarna.

³Tecken på att dessa sökare varit före övriga mänskligheten har alltid varit att de dels icke kunnat godtaga någon av sin tids förefintliga ideologier, dels haft instinktiv visshet om att kunskapen måste finnas och därför förblivit sökare. De övriga ha antingen nöjt sig med härskande fiktionssystem eller trott sig om att kunna konstruera ett bättre eget. Det är den inbiliska tilltagsenhet, som fyllt bibliotek och arkiv med otalet skarpsinniga och djupsinniga spekulatonsystem, som de lärde i vår tid börjat sammanställa till idéhistoria.

⁴Dessa sökare på humanitetsstadiet ha mystikerstadiet bakom sig i sin medvetenhetsutveckling och ingå icke i några ockulta samfund av det slag som för närvarande breda ut sig och tro sig kallade att utföra storverk i framtiden. Dylika komma att snart ha spelat ut sin roll. De medhjälpare planethierarkien behöver äro inga dogmatiker med esoteriska papperspåvar utan självständigt tänkande och handlande individer, omedvetna om den uppgift de påtagit sig och beslutat genomföra, innan de inkarnerade. Deras nya inkarnationshöljen veta ingenting därom, och jagets medvetenhetskontinuitet har gått förlorad vid inkarnationen. Men de drivas av sin latent livsinstinkt att finna (om än efter åtskilligt irrande) sitt egentliga arbetsfält. Deras lott är icke lätt. De betraktas såsom drömmare och utopister. Ofta verka de destruktivt, enär de inse nödvändigheten av att befria mänskligheten från dess fiktionssystem. Eftersom de icke kunna finna sig till rätta i existerande samfund, blir det ofta ett liv i ofrivillig isolering. Icke heller kunna de räkna på uppmuntran eller bistånd. De finna sin väg in i politiken, finansvärlden, vetenskapen, utbildningsanstalter. De äro fria från nationalism, partiväsen, sekterism, dogmatism. De ha längesedan förvärvat tolerans och välvilja och söka åvägabringa riktiga mänskliga relationer.

⁵De klaner, som inkarnera med latent vetande från gamla esoteriska kunskapsskolorna, ska ha tillgång till erforderlig litteratur, som skall väcka deras kunskap till nytt liv. De ska nå högsta posterna överallt i samhället, så att icke heller allmänna opinionen, som endast rättar sig efter sådana meriter, längre med sin tröga massa skall kunna bjuda något motstånd.

⁶Det skall så småningom gå upp för de mest trögtänkta, att fakta om överfysiska verkligheten kunna erhållas endast från femte naturriket och att endast därifrån verklig hjälp står att få för lösningen av de fundamentala problemen. Det förblir endast en tidsfråga, när mänskligheten återkallar planethierarkien, som den vilseledda massan i sin omätliga dårskap bidrog till att

fördriva i Atlantis.

5.18 Lärjungaskapet

¹Det finns gott om hemliga ”kunskapsordnar” eller snarare ockulta sekter. Det riktiga vore givetvis att skilja på ockultism och esoterik och använda den senare beteckningen på den kunskap som meddelas i planethierarkiens ordnar.

²De flesta ha i regel personlig utveckling såsom eftersträvat mål (åtminstone uppgivet eller allmänt antaget). Detta behöver icke vara tecken på egocentricitet utan endast önskan att kunna bättre tjäna. Enligt planethierarkien är det genom att arbeta för andra, som man gör de erfarenheter, vilka snabbast utveckla. Personligheten träder då tillbaka inför uppgiften, och jaget förvärvar därmed lättast opersonlig inställning.

³Planethierarkien söker medhjälpare i fysiska världen. Utan sådana förmår den icke mycket. Därför bör den som vill bli lärjunge i första hand inrikta sig på att duga till hjälpare. De som leva för egen utveckling, äro odugliga såsom redskap åt planethierarkien. Det är genom att bli redskap, som individen själv snabbast utvecklas.

⁴Planethierarkien är icke särskilt intresserad av dem som ivrigt arbeta på egen utveckling. Det är ingalunda så, som mystikernas religiösa sentimentalitet gärna tror, att planethierarkien är på jakt efter lämpliga objekt, passande till lärjungar. Lärjungaskap är vars och ens ensak. Uppspårare av aspiranter till framtida lärjungaskap äro snarast nyvordna lärjungar, vilka söka hjälpa de livsokunniga att aktivera medvetenheten i högre emotionala och mentala molekylarslag.

⁵Vad planethierarkien behöver är lämpliga redskap i arbetet för mänskligheten. För att vara ett dylikt behöver man varken äga esoterisk kunskap eller vara aspirant på lärjungaskap. Hierarkien söker individer med riktiga motiv, sunt förnuft (47:5) och osjälviskhet.

⁶Den söker individer på gränsen till idealitets- eller kausalstadiet, vilka äro villiga att hjälpa den med dess arbete för mänskligheten och äga mer än vanlig kompetens. Och de som visa sig dugliga för uppdraget, få allt fler uppdrag och lära sig därigenom lösa sina egna problem.

⁷Den söker medarbetare i mänskligheten, vilka leva för att tjäna. I den mån deras duglighet härför ökas genom självförvärvad kompetens, är denna givetvis av godo. Men tjänande måste vara det primära motivet. Hierarkien vill lyfta hela mänskligheten. Enstaka individers framsteg har betydelse endast såsom förstärkt hjälpstyrka.

⁸Hierarkien vill i första hand befria människorna från deras illusioner och fiktioner, så att människorna ska kunna göra ett paradiset av fysiska livet, leva i fred med varandra och övervinna hatet i alla dess otaliga livsyttningar; ”frid på jorden och människorna en god vilja”. Det är deras närmaste mål. Religioner, som utge sig för att visa vägen till ”själens frälsning”, äro på fel väg. Själens behöver icke frälsas. Det är jagets uppgift att bli medvetet i det hölje som kallas själen och genom att intaga vikariens plats själv bli ”själ” och därmed bli ”medvetet om sin gudomlighet”, sin enhet med allt.

⁹Endast den som genom studiet av de esoteriska skrifterna förvärvat kunskap om verkligheten och livet, inser hur förfelad hela den teologiska synen på människan och hennes livsuppgift är. Vad teologerna och deras eftersägare kalla helgon är individer, som avslutat sin emotionala medvetenhetsutveckling i en helgoninkarnation i och för övergång till humanitetsstadiet med dess högre mentala utveckling inom de två högsta mentala molekylarslagen (47:4,5) som förutsättning för förvärv av kausalintuitionen (47:1-3).

¹⁰Planethierarkien betjänar sig av människor i såväl fysiska världen (49) som i emotionalvärlden (48). De som tro att endast helgon duga till att vara deras redskap, missta sig storligen. De kunna använda vilken människa som helst, oberoende av s.k. moraliska kvalifikationer. De använda vem som helst som för visst uppdrag är lämpligast. De använda alla, som äga just de egenskaper eller förmågor som behövas för utförandet av ett visst arbete, givetvis helst sådana människor, som reservationslöst en gång för alla förklarat sig villiga att i mån av

förmåga fullgöra uppdrag åt dem. Skulle de kunna begagna endast "fullkomliga" individer, så dög ingen, ty sådana finnas ej i människoriket. De flesta s.k. helgon äro ingalunda särskilt lämpliga, när mentala kapaciteter behövas. Planethierarkien måste använda människor, ty det är dess enda möjlighet att verka i mänskligheten.

¹¹I regel var det så att den som uppnått humanitetsstadiet (de voro få), så snart en vakans uppstod i planethierarkien (43-jagen övergingo till första kosmiska riket), antogs till lärjunge och erhöll nödvändiga anvisningar för att kunna upptagas i hierarkien. Det finns numera tusentals lärjungar på väg att bli kausaljag, varför hierarkien beslutat samla dessa till en organisation inom hierarkien. Den har erhållit beteckningen "den nya gruppen av världstjänare". Det är ett "rike" mellan mänskligheten och hierarkien, vilket fått uppdraget att förbereda hierarkiens återframträdande och i sig upptaga alla, som beslutat sig för att på kortast möjliga tid uppnå femte naturriket. De igenkänna varandra på delaktigheten i det universella broderskapet och tjäna mänskligheten oberoende av ras, nation, trosbekännelse, kön etc. De leva för att tjäna utan tanke på egen utveckling eller särskilda förmåner eller god sådd eller någon som helst belöning av människor eller av planethierarkien. De bilda ingen organisation, men åtgärder ska vidtagas, så att de få möjlighet att veta om varandras existens och därmed möjlighet att samarbeta över alla ras- och nationsgränser till hela mänsklighetens fromma ifråga om höjandet av utvecklingsnivån.

¹²Medlemmarna måste finna varandra, och det göra de genom att förvärva attraktionens egenskaper och perspektivmedvetenhetens förmågor. Otåligheten vill icke vänta, men egenskaper och förmågor förvärvas icke genom bara vetande. Man omskapar icke omedelbart sig själv (tendenserna i inkarnationshöljerna) sådan man blivit i en mänsklighet i närheten av barbarstadiet under tiotusentals inkarnationer. Men det kan gå fortare än de flesta tro, om tillspetsade målmedvetenheten, uthålligheten och orubbligheten förvärvats. Några genvägar läras icke ut, och hållfastheten prövas i dagliga gärningen. De som icke ha helgoninkarnationen bakom sig, få icke räkna med att bli "färdiga" i innevarande inkarnation. Men de nya energier, som efter år 1950 ställas till "andliga arbetarnas och tjänarnas" förfogande, möjliggöra en ojämförligt snabbare utveckling än någonsin förut i mänsklighetens historia.

¹³Alla esoteriker kunna visserligen tjäna individuellt. Men de böra också speja efter de nya grupper av esoteriska tjänare, som redan trätt i funktion, ständigt utökas och söka finna varandra. Det är först såsom medlem i en dylik grupp, som individen har möjlighet att komma i kontakt med planethierarkien.

¹⁴Under den för planethierarkien intensifierade verksamhet, för vilken tiden 1875–1975 varit en förberedelsetid, ha arbetarna i esoterikens vingård i stort sett varit hänvisade till att arbeta var för sig. Undan för undan ökas möjligheter att samarbeta i grupp med ojämförligt mycket större effekt än om individerna arbeta var för sig. Grupparbete är framtidens arbetsätt.

¹⁵Alla tillhöra vi en esoterisk familj och släkt. Medlemmarna i dylika ha under tusentals inkarnationer gjort gemensamma livserfarenheter. Alla känna varandra, hjälpa varandra, lita på varandra. Förståelsen är omedelbar, kritik utesluten.

¹⁶Aspiranter på lärjungaskapet sammanföras i den inkarnation, inviten till lärjungaskap erbjudes, med sin esoteriska grupp för att lära sig forma ett gemensamhetshölje, något motsvarande djurets gruppsjäl. Vid arbetet på dess formande tillföras grupphöljet mentalmolekyler och emotionalmolekyler från deltagarnas höljen, så att grupphöljet efterhand blir ett levande gemensamhetsväsen. Det är via denna gruppsjäl medlemmarna erhålla undervisning av läraren och telepatisk förbindelse sinsemellan. Kollektivsjälen blir som ett eget större jag för alla i gruppen, vilka bli medvetna om varandras tankar och känslor.

¹⁷På grund av det bedrägeri, som i alla avseenden förekommer beträffande kunskapen om överfysiska verkligheten, och allt det självbedrägeri, som är oundvikligt ifråga om oerfarnas ockulta upplevelser, vill planethierarkien uttryckligen framhålla, att den som icke blivit antagen såsom lärjunge, således icke är i direkt personlig kontakt med planethierarkien, icke lever i telepatisk kontakt med sin esoteriska grupp, löper stor risk att göra misstag. Planethierarkien är

femte naturriket och ingen mystisk företeelse utan det mest naturliga av allt. Första förutsättningen för lärjungaskap är sunt kritiskt förnuft, och det sakna de flesta som syssla med ockultism. Det är bättre att vara skeptiker än troende. Det är bättre att misstro sina egna upplevelser än att tro sig vara ”långt kommen”, en ”utvald själ”. Mystikern lever i regel i en ”överhettad andlig atmosfär”, som omöjliggör sunt förnuft. Kanske dessa andliga hetsare lugna ner sig en smula, när de få veta, att en ”så stor ande som Platon” beräknas bli ett kausaljag först i Skyttens zodiakepok. Den som vill bli ”frälst” före alla andra, har mycket små utsikter att nå ens närmast högre nivå. ”Fräls” andra, så bli ni själva ”frälsta”. Det är enda vägen.

¹⁸Det förekommer inom hierarkien en ceremoni, som bekräftar självförvärv av högre medvetenhetsslag. Det har drivits formligt ofog med dylika s.k. initiationer. Det finns initierade, som icke deltagit i någon ceremoni. Man skryter icke med sina förmågor. Planethierarkien vill ha slut på ofoget.

¹⁹Esoterikerna ha intet intresse för personligheterna och deras privatliv. De intressera sig för jagens utveckling och möjlighet till förståelse. Det är i det avseendet de söka att hjälpa. Biografier med skvallret om privatliv, som de flesta finna övermåttan intressant, äro intrång på för esoterikern förbjudet område liksom allt slags nyfikenhet och sysslande med andras affärer. Esoterikerna anlägga samma betraktelsesätt som planethierarkien, som icke ingriper i individens liv utom för att befordra hans utveckling. Allt annat är tabu. Det som faller under skördelagen tillhör icke deras område, endast det som berör utvecklingslag, enhetslag och ödeslag.

5.19 *Vi få icke mer kunskap än vi behöva*

¹De som studera esoteriken och äro inställda på att erhålla alla hållbara fakta angående tillvaron från planethierarkien, bli ofta besvikna, när deras frågor ej bli besvarade.

²Människorna vilja veta så mycket om allsköns företeelser, som mänskligheten icke har ringaste nytta av att veta, icke behöver veta för att gagna evolutionen, icke kan betjäna sig av i människoriket. Sådana fakta få vi icke heller från planethierarkien. Det finns så oändligt mycket, som är viktigare för att kunna leva ett ändamålsenligt liv.

³Intet rike erhåller mer kunskap från högre riken än som är nödvändig för detta rikes medvetenhetsutveckling och för förståelse av tillvaron på visst utvecklingsstadium. Vidare får det icke sådana fakta till skänks som under utvecklingens gång måste kunna konstateras i detta rike.

⁴Lärjungarna erhålla ofta beskedet, att deras frågor icke avse sådant som är väsentligt för deras egen utveckling, att mänskligheten själv kommer att kunna besvara många frågor i framtiden och att den då också måste vänta, tills den själv kan göra detta. Nyfikna få lära sig av med sin otålighet. Tålmod är en egenskap nära besläktad med ödmjukhet.

⁵Planethierarkien har icke givit oss kunskap om verkligheten för att vi ska känna oss märkvärdiga, överlägsna, flyta ovanpå och förakta de fåkunniga. Den har icke givit oss den kunskap som ger makt för att vi ska missbruka den till livets förfång. Den som ej vill tjäna har ingen rätt till vare sig kunskap eller makt. De som fått tillfälle att skaffa sig kunskap eller fått bli makthavare, bli därmed ställda på prov. Den som missbrukar kunskap och makt, skall icke räkna på att så snart få nya tillfällen. Det finns lägre kulturer. Det finns sämre hjärnor. Skördemakterna ha många möjligheter att låta folk få tillfällen att lära om.

⁶Planethierarkien säger uttryckligen ifrån, att mycket som redan meddelats ligger utom möjligheten till verifiering eller begripande för andra än kausaljag. Men för sökarna ger det stoff till eftertanke och analys, ehuru de givetvis måste akta sig för att draga definitiva slutsatser. Människorna befinna sig på olika utvecklingsstadier (ej att förväxla med utbildningsstadier), och även de på högsta måste få tillfällen till sådana meditationer, som kunna medföra aktivering av närliggande övermedvetenhet, pröva sina krafter inom okända områden. Det är genom förnuftiga (perspektivistiska) hypoteser medvetenheten och aningsförmågan utvecklas. Risken är alltid att aningen tas för verklighet. Aning är icke intuition utan det sökareljus som sändes ut i alla

riktningar för att om möjligt finna fakta.

⁷De finnas, som oroar sig för att fortsatta vetenskapliga upptäckter om naturkrafter komma att leda till att mänskligheten förintar sig själv, eftersom alla dylika upptäckter ställas i hatets, förtryckets, krigets tjänst. Den saken har naturligtvis uppmärksammats också av planethierarkien. Därför komma inga nya energier från femte departementet att få strömma ner i de mänskliga världarna. Det tar en viss tid, innan de som redan nått dessa världar, uttömt sina vibrationers möjligheter. Men efter år 2000 äro dessa överksamma, och mänskligheten har i sin omätliga dårskap avskurit denna förbindelse. Det blir för årtusenden framåt inga nya möjligheter till revolutionerande vetenskapliga upptäckter.

5.20 Sjunde departementet och Vattumannens zodiakepok

¹Under Vattumannens zodiakepok blir sjunde departementet dominerande, och det återstår att se, hur dess högste chef (f.d. Saint-Germain) kommer att leda forskningen.

²Sjunde departementet kallades förr rituella eller ceremoniella magiens departement, tre ord som naturligtvis misstolkats av den vanliga livsokunnigheten, som skall förklara allt den icke kan begripa. Ritual eller ceremoni består i en serie symboliska handlingar som noga återger de metodiska processer som mentalenergien genomgår för erhållande av ett felfritt experiment i lägsta fysiska molekylarslagen. Hela processen fick beteckningen ”magi”. Man torde inse, att symboliska handlingar äro fullständigt meningslösa för dem som icke bemästrat det tekniska förfaringssättet. Avsikten med ritualen är att de närvarande magierna samtidigt ska kunna medverka i processen och därmed erhålla de förenade energiernas enormt stegrade effekt.

³Ritualen avser alltså samverkan i en grupp. Utan erforderlig kunskap om tekniken är den en tom ceremoni utan mening. Största naturliga förutsättningen för magi har givetvis den, vilkens kausalhölje tillhör sjunde departementet, därefter den som har detta departement i något av inkarnationshöljerna. Dylika individer torde bli allt vanligare under den nya zodiakepok. Att de ökade möjligheterna till effektivt utnyttjande av hithörande zodiakvibrationer bli tillvaratagna, är givet. Lagarbete och övriga slag av grupparbete ha redan hunnit bli allt vanligare.

⁴Vi ha att motse utarbetandet av en helt ny ”magisk” metod, en gruppmetod, som ersätter den förutvarande individuella. Denna nya metod har två stora fördelar. Dels förebygges individuellt missbruk, dels innebär grupparbetet ett gemensamt skydd för deltagarna. Tyvärr föreligger även större risk för det allmänna, ifall kunskapen skulle råka i händerna på en grupp skrupellösa individer. Hur hänsynslöst de möjligheter utnyttjas som all sammanslutning ger, ha vi tyvärr redan fått erfara inom våra politiska och ekonomiska områden med allmän korruption och laglöshet. Sålänge dylik risk föreligger (och med nuvarande och närmaste generationer), förblir den nya magien endast en möjlighet. Förmodligen få vi vänta, tills planethierarkien återkallas.

5.21 Planethierarkien gör ej anspråk på allvetenhet

¹Enligt planethierarkien undanbedja sig alla i högre riken att bli betraktade såsom gudar, föremål för tillbedjan, dyrkan, offer etc. Även om de äro eoner före oss i utvecklingen, så äro de själva på vägen mot ännu högre riken.

²Planethierarkien gör icke anspråk på att vara allvetande. Men den kan alltid avgöra, om den vet eller icke vet. Även i högre riken hyser man förhoppningar i saker, varom man icke med bestämdhet vet. En esoteriker måste kunna uppfatta skillnaden mellan en dylik förhoppning och en definitiv förklaring.

³Planethierarkiens sekreterare (45-jaget D.K.) gör sig med rätta lustig över teosofernas tilltro till sina ”mästares” allvetenhet och allmakt. Men så veta de ju icke heller, att ett 45-jag har 44 världar kvar att ”erövra”. Visst är det riktigt, att ett 45-jag är allvetande och allsmäktigt i människans världar (47–49), vilket i kunskapshänseende betyder, att han kan taga reda på allt han vill veta om dessa världar och dessa världars förflutna. Men 45-jagen ha sina speciella uppgifter,

äro fullt upptagna dygnets 24 timmar med att fylla de funktioner som de åtagit sig. De mycket få, som ha möjligheten att dessutom vara lärare för utvalda lärjungar, ha därmed skaffat sig en extra belastning, som är mera påfrestande än dessa lärjungar kunna ana. Kanske liknelsen om läkares uppgifter på ett mentalsjukhus kan ge en bättre föreställning om bördans beskaffenhet.

⁴I varje fall ha de inga tillfällen att sätta sig in i vare sig den allmänna eller individuella fiktiviteten. Det vore också meningslöst. På de olika utvecklingsstadierna mellan mentaljag (47:5), kausaljag (tre grader), essentialjag (sju grader) och ett 45-jag befinna sig tusentals individer, vilka ha som viktigaste uppgift att tjäna mänskligheten. Det är dessa, som "mästaren" kan använda såsom förbindelseled. De äro i direkt kontakt med människor inom vetenskap, politik etc. och kunna dels informera uppdragsgivaren, dels "inspirera" människorna.

⁵Det är icke hierarkiens fel, att arbeten av dess lärjungar fått sig åsatt patentstämpel, vanligtvis efter att ha blivit avsiktligt förvanskade. Hierarkien förklarar bestämt, att vedaböckerna, kabbalan, gamla och nya testamentet, koranen, talmud etc. icke äro några "heliga skrifter" och icke skulle med avseende på innehållet godkännas av hierarkien såsom innehållande kunskapen om verkligheten och livet, exakta historiska fakta, vad folk kallar "sanning". Alltsammans är i bästa fall misstolkning av symboler. Kunskapen om verkligheten har aldrig varit exoterisk före år 1875. De arbeten, som dikterats av 45-jaget D.K., kunna rätt förstås endast av "invigda". Det finns risk för att de bli misstolkade som alla andra verkligt esoteriska skrifter. Med "verkligt esoteriska" förstås de som godkänts av planethierarkien.

5.22 *Den oerhörda distansen*

¹För att esoterikern skall kunna hjälpa människorna med deras många livsproblem är det nödvändigt att taga del av icke endast dagens opinioner utan även gångna århundradens litteratur, som han annars saklöst kunde arkivera. Den har på sin höjd historiskt intresse såsom exempel på mänsklighetens allmänna desorientering i verklighets- och livshänseende under ett par tusen år. Men ter den sig så för esoterikern, hur skall den icke förefalla planethierarkien, när den återframträder och ser sig tvungen att också taga del av förvillelsens produkter för att möta människorna på deras meddelelseplan? Icke att undra på, att den anser sig behöva göra omfattande förberedelser för denna uppgift.

²Det kan icke nog kraftigt betonas, att det för jagen i högre riken är ett ansträngande, energikrävande företag att sätta sig i förbindelse med dem i lägre riken. Individerna i femte naturriket leva i en medvetenhetsvärld så oerhört olik individernas i fjärde, att det för dem innebär ett verkligt offer att vid kontakt med människorna söka uppfatta deras illusions- och fiktionsföreställningar, så fjärran från verklighetsbegrepp ("platoniska ideer"). Detta gäller hela vägen igenom. Distanserna i medvetenhets-hänseende äro så enorma, att kontaktförsöken närmast bli att förlikna vid försök till självidiotisering, så oerhört begränsande i alla avseenden. Därtill kommer, att högre jags utstrålning av energier ofelbart skulle skada de lägre jagen, ifall icke särskilda och "ansträngande" skyddsåtgärder vidtoges. I det fallet kan man verkligen tala om "offer". Detta är en av de många grunderna till nödvändigheten av en graderad skala av individer på olika nivåer, individer som kunna nerdimensionera kunskapen om verkligheten. Lärjungarna till planethierarkien befinna sig också någonstans på denna skala. Det finns hela serier av kausaljag, essentialjag etc., vilka samarbeta för slutlig kunskapsmeddelelse. De som förmedla kunskapen till människorna, stå lägst på skalan, även om de icke inse det. Att de i sin inkarnation icke alltid kunnat erhålla önskvärd utbildning för sin uppgift, har tyvärr hittills ofta varit fallet.

³Det torde kunna påpekas, att planethierarkien icke har någon "världs- och livsåskådning", inga "ideal" etc., sådant som är nödvändigt för människans livsorientering i livsokunnighetens världar. Den som har tillgång till planetens eller solsystemets kollektivmedvetenhet, behöver inga tanke-system för livsorientering.

⁴De se därför helst att individer i det högre mentala (47:4,5) utforma lämpliga kunskapssystem

för filosofer och vetenskapsmän. Redan kausaljag, som alltså förvärvat kausalmedvetenhet, äro föga lämpade för mentalkonstruktioner. Blavatsky var ett typiskt exempel på olämpligheten. För kausaljag äro ”fakta” inga ”begrepp” utan levande realiteter, som de ha oändligt svårt att ”konkretisera”, nerdimensionera till mentala föreställningar. Att därtill insätta kausala fakta eller platonska ideer i mentalsystem är för kausaljag ett mödosamt mosaikarbete, som det fordras särskilt utbildad förmåga för, en förmåga Blavatsky saknade.

⁵Planethierarkiens arbete försvåras också av de lärjungar som den måste använda i fysiska världen, eftersom det är enda sättet för hierarkien att verka bland människorna. De mentalmolekyler, den låter regna ner i mentalvärlden, äro mestadels verkningslösa, eftersom så få äro inställda på att kunna uppfånga dem. Mycket beror alltså på lärjungarnas emotionala och mentala kapacitet, deras filosofiska, vetenskapliga, kulturella orientering samt deras utförsåvör, förmågor att meddela sig med människorna i umgänge eller i litteraturen. Umgänget är viktigare, emedan intrycken gå direkt till de individer som påverkas. Det litterära borde kunna nå fler, ifall deras verk bleve kända. Men med det ringa ekonomiska intresse förläggare ha för att trycka och bokhandlare för att sälja sällan efterfrågade böcker blir den effekten minimal. Hur många inse, att de genom att befördra esoteriska litteraturen så en god sådd för framtiden? Hur många läsare äro ivriga att låta andra få del av kunskapen? Hur många inse sitt ansvar?

⁶Människornas tankar (mentalvibrationer) kunna icke nå över mentalvärlden. Annars skulle de i femte naturrikets världar bli hindrade i sitt arbete. Det är mycket nog att våra mentalvibrationer verka störande på deras arbete i mentalvärlden, även om de mentala molekyllarlag de använda äro oerhört mycket mera effektiva, enär de i mentalmolekyllerna involverade högre atomslagen blivit aktiverade.

⁷Ibland, åtminstone förr, kritiserade somliga 45-jags uttalanden. Sådant vittnar om oförmåga att inse den oerhörda distansen i uppfattningskapacitet. Däremot medge våra lärare, att deras framställningar av kunskapen icke alltid gjorts med tanke på människornas möjlighet till förståelse. Sedan beror det givetvis på vilket utvecklingsstadium de räknat med. Man kan icke alltid skriva så, att alla ska kunna förstå det. Då skulle alltför mycket icke kunna sägas alls.

⁸”Du med vår herre” få vi vara, ty alla äro bröder, oberoende av naturriken. Men de som dua vår herre, borde tänka på att i sin tur vara bror med alla. Men så långt sträcker sig icke människornas reflexionsförmåga. De vilja gärna vara du med högre väsen men icke med dem som de i sin otroliga enfald betrakta såsom lägre.

5.23 *Hur planethierarkien ser på verkligheten*

¹Planethierarkiens sekreterare (45-jaget D.K.) hävdar eftertryckligt nödvändigheten av att beakta energiaspekten såsom den väsentliga. Alla medvetenhetsyttringar äro energiföreteelser. Människorna äro nästan totalt okunniga om att de i stort sett endast handskas med energier och att dessa mestadels äro felaktigt använda. Såväl fysiska som emotionala och mentala energier äro orsaker till verkningar. Energierna måste ha utlopp. Och äro dessa icke ändamålsenliga, skada de, verka destruktivt i något avseende.

²Att planethierarkien har full förståelse för fysiska livets svårigheter och lidanden, framgår av att ett 45-jag kallar fysiska världen för ”ett verkligt kallt helvete”. Om någon tycker detta överdrivet, vittnar det bara om livsokunnighet.

³Det har sagts, att ”lidande finns endast i de tre lägsta fysiska och emotionala sfärerna (49:5-7, 48:5-7)”. Men detta gäller endast ifråga om egoisters lidanden. Eftersom det högre innefattar det lägre, blir lidandet uppfattbart även i högre riken och vållar där icke sällan verklig agoni. Dessutom förekommer det ”lidande” som ligger i arbetet tills problemet blivit löst, i strävan för ett ännu icke uppnått mål, i insikten om egen begränsning och oförmåga, i att icke få hjälpa.

⁴Planethierarkien gör vad den kan för att stimulera människorna till rätt handlande, för att påvisa möjligheter och klargöra ansvar, för att sända ut lärare och lärjungar att leda och uppfostra

släktet. Men den söker aldrig tvinga eller kontrollera någon. Den gör vad den kan för att vända ont i gott, klarlägga situationer och antyda rätta lösningen av problem. Längre kan den icke gå, om mänskligheten skall kunna uppfostras till självständiga individer. Okunniga undra, varför planethierarkien till exempel icke hindrade världskrigen. Utom all fråga hade den kunnat göra detta. Men därmed skulle den ha brutit mot Lagen och hindrat utvecklingen. Det gör den aldrig. Till vad pris som helst måste människorna lära sig att själva avgöra, hur de ska handla.

⁵Planethierarkien kan icke avfordra löfte om lydnad. Man kan icke lova något om vars innehåll man ingenting vet. Den kan icke utfärda order för någon. Den kan icke tvinga någon att handla mot egen övertygelse. Envar har rätt till egen uppfattning om allt och har rätt att vara ”herre över sin vishet”, hur felaktig denna än må vara. Ingen kan frånhändas den rätt som enligt Lagen och livets gudomlighet är omistlig. Envar är själv ansvarig för allt, ett ansvar enligt omutliga, oblidkeliga rättvisans lag.

⁶Planethierarkien godtar ingen neutralitet, ingen ”tredje ståndpunkt”. Dylik betraktas såsom feghet, förvillelse, förräderi. I valet mellan rätt och orätt, sanning och lögn, frihet och slaveri, lag och laglöshet, finns ingen möjlighet till kompromiss. Den som icke är med är mot.

5.24 Planethierarkien och mänskligheten

¹För esoterikern är ”gud” symbolen för allvetenhet, allmakt och personifierad lag, för högre naturriken, för kosmiska totalmedvetenheten eller för Lagen. Gud är ingen person utan en kollektivitet, som har till uppgift att övervaka allt och även gör det effektivt. Det var judereligionen, som införde personlighetsbegreppet, eftersom judarna behövde en Jehova (Jahve), som gjorde dem till sitt ”egendomsfolk”. För övrigt må envar ha sin egen gudsföreställning. Det väsentliga är vetskapen om ”guds” närvaro, tilliten och personliga vissheten.

²Naturligtvis kan man, om man så vill, kalla planetregeringens chef för ”gud”. Men själv gillar han icke den beteckningen, eftersom även för honom finnas högre gudomsriken.

³Människans ”gud” är ”femte naturriket”, planethierarkien. Det är därifrån vi få all kunskap, all ”kraft”, all hjälp.

⁴Planethierarkien betraktar principiellt alla monader i alla naturriken som bröder, emedan den är medveten om allt livs enhet.

⁵Planethierarkien är en genomförd organisation, som tillser att alla monader övervakas, ju mer effektivt desto högre rike och utvecklingsstadium monaden nått.

⁶Den hjälper, när den enligt lagen får, när hjälp behövs för individens utveckling. Den hjälper på det sätt den inser vara bäst. Hierarkien är skölden. Endast med dess hjälp är ”seger” möjlig.

⁷För planethierarkien äro talesätten om ”strid, kamp, seger, nederlag” etc. symboliska, vilka kunna ersättas med motstånd, arbete, möda etc. Planethierarkien garanterar framgång. Det beror på envar att taga emot den.

⁸Hierarkien gör sitt, om du gör ditt. ”Himlastegen” finns inom dig. Men du måste klättra och ej se nedåt.

⁹Alla profeter och världsförbättrare misslyckas, som tro sig kunna undvara hierarkien. Under hierarkiens banér är sinnet befäst mot feghet och förräderi och segern given.

¹⁰Det finns ingen mer lönande uppgift än att tjäna hierarkien.

¹¹Intet ont kan hända den som förlitar sig på hierarkien. Hjärtcentrum är förbindelsen med essentialvärlden och hierarkien.

¹²Koncentration mot en given punkt ger effekt. Den ger stadighet åt tanken. Hierarkien är en sådan punkt.

¹³Alla högre världar äro välorganiserade stater med regenter, som övervaka allt.

¹⁴Den som lever för hierarkien, befriar sig från mycken onödig dålig sådd, från mycket ont.

¹⁵Alla företag äro lätta vid förbindelse med hierarkien. Det är hierarkien, som inspirerar och leder. Den som förlitar sig på hierarkien, behöver aldrig frukta.

¹⁶Människorna sveko hierarkien, vände sig bort från sina hjälpare för att bli stora och märkvärdiga. De ropa på ljus och framhärda i sin själviskhet. De finna endast mörker och vanmakt.

¹⁷Utan hierarkiens hjälp når ingen upp till femte naturriket.

¹⁸Det är hierarkien, som är Ariadnes tråd ut ur labyrinten. Den som söker hierarkien finner enheten, kunskapen och makten.

¹⁹Fysiska och emotionala världarna äro i svarta logens våld, tills hierarkien återkallas.

²⁰Vi äro alla övervakade. För dem i högre riken ligger även det förflutna i nuet (varje tanke, känsla, ord och handling), så att övervakningen är relativt lätt ordnad. Det var meningen med gamla talesättet ”gud ser dig”.

²¹Den som är ständigt medveten om ”guds närhet”, är i kontakt med hierarkien.

²²Kosmiska organisationen är perfekt. Även för planethierarkien finns en ”guds ledning”. Även för den finns en ”guds vilja”, nämligen Lagen sådan den yttrar sig i hierarkiens världar. Den böjer sig ödmjukt och tacksamt inför Lagen, ty den har lärt sig lydnad. Aktgivandet på Lagen ökar känsligheten för Lagen, förstärker instinkten, ger bättre insikt, förståelse och förmåga. Genom lydnad få vi kraft.

²³Lev för hierarkien! Den som glömmet sig själv, glömmet det lägre för det högre och har gjort en omätlig vinning.

²⁴Det räcker icke med hängivenhet för hierarkien. Hjärtat måste vibrera i samklang med vibrationerna från hierarkien.

²⁵De som vilja segra måste hålla sig till hierarkien, som är enda skyddet mot de svarta.

²⁶Människan har genom sin triadkedja en förbindelseled till hierarkien, andratriaden tillhör essentialriket och tredjetriaden första gudomsriket. Det kommer an på människan att hålla den förbindelsen obruten.

²⁷De svarta gagna evolutionen genom att tvinga människorna söka hierarkien. Tvivel, mörker, kaos, hinder, vanmakt äro de svartas verk och lära människan att ha tillit till hierarkien, hur hopplöst allt än ter sig. Frukta inga fiender! De endast utföra behövt arbete och lära människan att hierarkien är det enda säkra. Ju mer levande hierarkien blir i känsla och tanke, desto större kraften och glädjen.

²⁸Det räcker icke med passiv förtröstan, ty passivitet är så gott som döden, och hierarkien är ingen begravningsentreprenör.

²⁹Den som vill ha ”favörer”, får också visa sig villig att hjälpa planethierarkien, icke med enstaka handlingar utan i hela sin livsinställning.

³⁰Hjälpen kommer oftast i sista stund, när alla stängt dörren för den hjälpbehövande.

³¹Människorna äro förrädare mot det bästa inom sig och därmed förrädare mot hierarkien. De besinna aldrig att de motarbeta hierarkien.

³²Godtag hierarkien såsom en nödvändighet, ty det är den, mänsklighetens skydd!

³³För den som lever med hierarkien för ögonen, finns ingen vardag, ingen vanlighet, utan blir livet en forskningsexpedition.

³⁴Man tjänar icke hierarkien med böner utan genom att lätta hierarkiens börda.

³⁵Hierarkien har icke behov av läpparnas bekännelser utan av handlingar. Den instämmer i Christos' fråga: varför kalla ni mig herre, herre och göra icke som jag säger?

³⁶Hierarkien uppställer inga bud, ty alla bud strida mot frihetslagen. (Lagen är lagen för orsak och verkan i alla livsrelationer, kända och okända.) Men den visar vad som är enligt livslagarna.

³⁷Utan hierarkien finner mänskligheten aldrig sin väg ut ur mörkret. Detta veta de svarta och göra vad de kunna för att förkväva vetandet om dess existens.

³⁸Hierarkien är paradiset. Men det är intet eldorado, ingen plats för drönare utan en arbetets ort, där människorna lära sig utföra Herkules' arbeten och bli hjältar.

³⁹”Vi, som tillhöra hierarkien, älska alla varelser, på vilken utvecklingsnivå de än befinna sig. Vi bedja alla människor att stå upp och säga: Alla människor äro mina bröder. Min broders fel

äro mina fel. Min systems börda är min börda. Vad betyder det, om dessa dina ord icke finna något eko i andras hjärtan?"

Ovanstående text utgör uppsatsen *Planethierarkien* av Henry T. Laurency. Uppsatsen ingår i boken *Livskunskap Ett*.

Första upplagan 1986, andra upplagan 2011.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1986 och 2011.